

# Åtgärder för att öka digitaliseringen av statliga myndigheters inköp

**Beslutsdatum:** 2026-03-18  
**Diarienummer:** 2026-00046-27  
**Rapportnummer:** STK 2026:7  
**Copyright:** Statskontoret  
**Rapportansvarig:** Charlotte Despres

**Besöksadress:** Fleminggatan 20  
**Postadress:** Box 12028, 102 21 Stockholm  
**Telefon:** 08-690 43 00  
**Webbplats:** statskontoret.se

## Förord

Regeringen (Finansdepartementet) gav den 5 juni 2025 Statskontoret i uppdrag (Fi2025/01246) att ta fram förslag på åtgärder för att öka digitaliseringen av de statliga myndigheternas inköp. Statskontoret har i enlighet med uppdraget analyserat varför vissa myndigheter i hög utsträckning hanterar beställningar digitalt och matchar fakturor mot beställning medan andra myndigheter inte gör det.

Utredarna Natalie Verständig Axelius, Therese Brolin, Charlotte Andersson och Charlotte Despres har tagit fram denna rapport.

Statskontoret överlämnar härmed rapporten *Åtgärder för att öka digitaliseringen av statliga myndigheters inköp* (STK 2026:7) och uppdraget är därmed avslutat.

Stockholm  
2026-03-18

Clas Olsson

Generaldirektör

Charlotte Despres

Utredare

## Innehåll

	<b>Sammanfattning</b>	<b>6</b>
<b>1</b>	<b>Uppdrag och genomförande</b>	<b>9</b>
1.1	Statskontorets uppdrag	9
1.2	Bakgrund till uppdraget	9
1.3	Hur vi har tolkat centrala begrepp	10
1.4	Hur vi har genomfört uppdraget	12
1.5	Rapportens disposition	12
<b>2</b>	<b>Statskontorets slutsatser och förslag</b>	<b>14</b>
2.1	Statskontorets slutsatser	14
2.2	Statskontorets förslag till åtgärder	19
2.3	Medskick till myndigheternas fortsatta arbete med digitala inköp	32
<b>3</b>	<b>Införandet har gått långsammare än förväntat</b>	<b>35</b>
3.1	Sammanfattande iakttagelser	35
3.2	Regeringen har stegvis infört krav på digitala inköp	36
3.3	De digitala inköpen ökar i staten men det går numera långsamt	38
3.4	Både Statskontoret (tidigare ESV) och Digg har följt upp myndigheternas digitala inköp	43
3.5	Det är svårt att bedöma statistiken	44
<b>4</b>	<b>Flera faktorer förklarar varför myndigheterna har kommit olika långt</b>	<b>48</b>
4.1	Sammanfattande iakttagelser	48
4.2	Vissa myndigheter gör digitala inköp medan andra inte gör det	49
4.3	Svårt att överblicka kostnader och eventuella vinster	51
4.4	Myndighetens storlek och inköpsvolym har betydelse	54
4.5	Typ av inköp påverkar i vilken utsträckning myndigheter gör digitala inköp	59
4.6	Ledarskap och organisationskultur påverkar om en myndighet gör digitala inköp	61

<b>5</b>	<b>Myndigheterna behöver mer stöd</b>	<b>63</b>
5.1	Sammanfattande iakttagelser	63
5.2	Flera myndigheter upplever att stödstrukturen är otydlig	64
5.3	Myndigheterna behöver mer praktiskt stöd kring digitala inköp	66
5.4	Myndigheter ser potential och utmaningar med Statens servicecenter	70
	<b>Referenser</b>	<b>73</b>

## Bilagor

1.	Statskontorets regeringsuppdrag	76
2.	Genomförande av uppdraget	79
3.	Alternativa åtgärder som Statskontoret har analyserat	83
4.	Förslag på strategiskt urval av myndigheter	90
5.	Författningsändring och konsekvenser	94

# Sammanfattning

Statskontoret har på uppdrag av regeringen tagit fram förslag på åtgärder för att öka digitaliseringen av de statliga myndigheternas inköp.

Sedan 2014 ska alla myndigheter med fler än 50 anställda hantera sina beställningar elektroniskt. Detta krav följer av förordningen (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte. Regeringen pekar på flera fördelar med att införa digitala inköp. Det handlar bland annat om att minska administrativa kostnader, förebygga korruption och generera data som möjliggör olika typer av analyser. Men många myndigheter lever fortfarande inte upp till kravet. Drygt hälften av myndigheterna uppgav 2024 att de gjorde mindre än hälften av sina beställningar elektroniskt.

## Digitaliseringen av statliga inköp har gått långsamt

Digitaliseringen av inköpen har gått långsamt, men det finns tecken på att myndigheter nu ger frågan ökad prioritet. De flesta myndigheter gör digitala inköp, om än i olika utsträckning. Vi konstaterar också att flera myndigheter uppmärksammat att regeringen har lyft frågan på den politiska agendan och har tagit initiativ för att öka digitaliseringen.

Statskontorets analys visar att det är en kombination av olika externa och interna faktorer som förklarar varför myndigheterna har kommit olika långt i digitaliseringen av sina inköp. Vissa faktorer är svåra att påverka, som till exempel myndighetens storlek eller vilken typ av inköp en myndighet behöver göra för att klara sitt uppdrag. Andra faktorer handlar om sådant som myndigheterna själva kan påverka, som till exempel hur ledningen prioriterar digitalisering av inköp och hur inköpsfunktionen är organiserad. Vi konstaterar också att myndigheterna gör olika antaganden om potentiella vinster av att digitalisera inköpen. Detta påverkar hur benägna de är att införa digitala inköp.

## Myndigheter saknar kunskap och stöd

Statskontorets analys visar att myndigheter har svårt att få en överblick över vilket stöd de kan få från Myndigheten för digital förvaltning (Digg), Upphandlingsmyndigheten (UHM), Kammarkollegiet och Statens servicecenter (SSC). De har i dag olika uppdrag för att stödja och främja myndigheternas arbete med digitala inköp. Men vi bedömer att det finns goda förutsättningar för ett mer sammanhållet stöd i och med att UHM får ett utökat uppdrag 2026 med helhetsansvar för att främja den elektroniska inköpsprocessen.

Vår analys visar också att flera myndigheter saknar kunskap och stöd som krävs för att kunna arbeta med digitalisering av inköpen på ett mer effektivt sätt. Vi bedömer att vissa myndigheter har låg kännedom om föreskrifterna och att de gör olika tolkningar av vilka inköp som omfattas av förordningen. Myndigheterna efterfrågar mer praktiskt stöd, i synnerhet vid digitaliseringen av mer komplexa inköp. De har också önskemål om att utbyta erfarenheter med andra myndigheter som har hanterat liknande utmaningar.

## Regeringen kan vidta flera åtgärder för att öka digitaliseringen

Statskontoret föreslår ett paket av åtgärder för att öka digitaliseringen av de statliga inköpen. Förslagen är delvis beroende av varandra och är uppdelade på tre huvudsakliga områden. I rapporten gör vi också vissa medskick till myndigheternas fortsatta arbete med digitala inköp.

### Regeringen bör fokusera särskilt på vissa myndigheter

Vi bedömer att regeringen bör fokusera på ett strategiskt urval av myndigheter för att på ett mer effektivt sätt öka digitaliseringen inom de områden som regeringen bedömer är mest centrala. Vi föreslår därför att regeringen fokuserar på ett fåtal myndigheter med stora inköpsvolymerna som i låg eller viss utsträckning gör sina inköp digitalt. Vi föreslår också att regeringen fokuserar särskilt på myndigheter som löper högre risk för korruption.

Vi bedömer att myndighetsdialogerna är ett effektivt sätt för regeringen att signalera till myndighetsledningarna att arbetet med digitala inköp är viktigt. Regeringen kan även använda särskilda uppdrag eller återrapporteringskrav i regleringsbrev när det finns särskilda skäl. Men det bör göras med försiktighet för att undvika detaljstyrning.

### **Regeringen bör stärka och förbättra uppföljningen**

En stärkt och förbättrad uppföljning är en förutsättning för att regeringen ska kunna göra ett strategiskt urval av myndigheter att fokusera särskilt på. Vi föreslår därför att regeringen reglerar uppgiften att följa upp myndigheternas arbete med digitala inköp i UHM:s instruktion. Förslaget säkerställer att regeringen får tillgång till ett utvecklat underlag om myndigheternas digitala inköp. Vi föreslår även att regeringen ger UHM i uppdrag att utveckla och stärka uppföljningen av de statliga myndigheternas arbete med digitala inköp.

### **Regeringen bör underlätta för myndigheterna att göra rätt**

Vi bedömer att regeringen kan bidra till att underlätta för myndigheterna att göra rätt genom att utveckla rollerna för de myndigheter som har särskilda uppdrag att stödja andra myndigheters arbete med digitalisering av inköpsprocesser. Vi föreslår därför att regeringen ger UHM i uppdrag att stärka samordningen av myndigheternas arbete med digitala inköp. Slutligen föreslår vi även att regeringen ger SSC i uppdrag att utveckla och modernisera sin e-handelstjänst.

# 1 Uppdrag och genomförande

## 1.1 Statskontorets uppdrag

Statskontoret har fått i uppdrag av regeringen att lämna förslag på åtgärder för att öka digitaliseringen av de statliga myndigheternas inköp.<sup>1</sup>

I uppdraget ingår att analysera varför vissa myndigheter i hög utsträckning hanterar beställningar digitalt och matchar fakturor mot beställningar medan andra myndigheter inte gör det. I bilaga 1 finns uppdraget i sin helhet.

Den 1 januari 2026 inordnades Statskontorets verksamhet i Ekonomistyrningsverket (ESV), samtidigt som ESV bytte namn till Statskontoret. I rapporten skriver vi ”Statskontoret (tidigare ESV)” när det handlar om uppgifter som ESV tidigare haft och fortfarande har. Vi skriver endast ”ESV” när vi hänvisar till rapporter publicerade av ESV före 2026, eller uppdrag och uppgifter som ESV haft före 2026.

## 1.2 Bakgrund till uppdraget

Sedan 2014 ställer regeringen krav på att myndigheter med fler än 50 anställda ska hantera sina utgående beställningar digitalt (elektroniskt).<sup>2</sup> Många myndigheter lever inte upp till kravet och hanterar fortfarande sina beställningar manuellt. Till exempel gjorde drygt hälften av myndigheterna mindre än 30 procent av sina beställningar elektroniskt 2024.<sup>3</sup>

---

<sup>1</sup> Finansdepartementet (2025). *Uppdrag till Statskontoret att ta fram förslag på åtgärder för att öka digitaliseringen av de statliga myndigheternas inköp.* Fi2025/01246.

<sup>2</sup> Förordning (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte.

<sup>3</sup> ESV (2025). *EA-uppföljning 2024.* ESV 2025:13.

Regeringen pekar på flera fördelar med digitala inköpsprocesser, både för enskilda myndigheter och för samhället i stort. Det handlar bland annat om att minska administrativa kostnader, förebygga korruption och generera data som möjliggör analyser av bland annat försörjningsberedskap.<sup>4</sup>

Regeringen har de senaste åren lyft frågan om digitala inköp på den politiska agendan. Det har de gjort i bland annat budgetpropositionen för 2025, i regeringens handlingsplan mot korruption och otillåten påverkan samt i färdplan för de offentliga affärerna 2025–2030.<sup>5</sup> Regeringen har också gett Digg, SSC och Kammarkollegiet särskilda uppdrag att stödja andra myndigheters arbete med digitalisering av inköpsprocessen.<sup>6</sup> I rapporten hänvisar vi till dessa myndigheter som stödmyndigheter. Därutöver har regeringen gett 15 myndigheter i uppdrag att redovisa vilka åtgärder de har vidtagit för att öka e-handeln under 2025.<sup>7</sup>

### 1.3 Hur vi har tolkat centrala begrepp

Begreppet ”digitala inköp” har olika innebörd i olika sammanhang. Vi har utgått från regeringens definition i vårt uppdrag: ”med digitala inköp avses att beställningar från avtal hanteras digitalt och att fakturor matchas automatiskt mot beställningar.” I rutan nedan beskriver vi hur inköpsprocessen ska se ut för att vi ska betrakta den som digital.

---

<sup>4</sup> Finansdepartementet (2025). *Uppdrag till Statskontoret att ta fram förslag på åtgärder för att öka digitaliseringen av de statliga myndigheternas inköp*. Fi2025/01246.

<sup>5</sup> Regeringskansliet (2025). *Färdplan för de offentliga affärerna 2025–2030*.

<sup>6</sup> Digg (2025). *Årsredovisning 2024*, s. 32; SSC (2025). *Ökad användning av digitala beställningar och stärkt förmåga till inköpsanalys i statsförvaltningen; Åtterrapporering av regeringsuppdrag*; Kammarkollegiet (2025). *Årsredovisning 2024*, s. 52–53.

<sup>7</sup> Se 2025 års regleringsbrev för Folkhälsomyndigheten, Transportstyrelsen, Post- och telestyrelsen, Luftfartsverket, Kustbevakningen, Domstolsverket, Kammarkollegiet, samt Länsstyrelserna i Blekinge, Gävleborgs, Hallands, Jönköpings, Kalmar, Kronobergs, Värmlands och Östergötlands län.

### **Digitala inköp – en process i flera steg**

1. En beställare på en myndighet gör en beställning (kan även kallas order) via ett system.
2. En chef godkänner och attesterar beställningen enligt myndighetens interna rutiner.
3. Beställningen skickas elektroniskt till leverantören, enligt givna standarder (till exempel Peppol Bis).
4. Beställningen registreras direkt i leverantörens system (inte som pdf eller e-post).
5. Leverantören utför beställningen.
6. Leverantören skickar en e-faktura till myndigheten.
7. E-fakturan matchas automatiskt med beställningen i myndighetens system.

Delar av den digitala inköpsprocessen är reglerad. Till exempel måste alla leverantörer som har gjort affärer med en offentlig aktör efter den 1 april 2019 skicka e-fakturor, enligt lag (2018:1277) om elektroniska fakturor till följd av offentlig upphandling. Myndigheter med fler än 50 anställda ska även hantera sina beställningar av varor och tjänster elektroniskt, vilket är reglerat i förordning (2003:770) om myndigheters elektroniska informationsutbyte. Det finns däremot ingen reglering kring matchning av fakturor mot beställning.

I tabell 1 sammanfattar vi de olika delarna av den digitala inköpsprocessen och vad de innebär: vilken reglering som finns och vilken myndighet som följer upp respektive del av processen.

**Tabell 1. Definitioner och reglering kring myndigheternas e-handel.**

Begrepp	Definition	Reglering	Uppföljning
E-faktura	En faktura som leverantören registrerar i en leverantörsportal.	Lag (2018:1277) om elektroniska fakturor till följd av offentlig upphandling	Digg
E-beställning (även kallad e-order)	En beställning som godkänts i ett e-handelssystem.	Förordning (2003:770) om myndigheters elektroniska informationsutbyte	Ingår i Statskontorets EA-uppföljning
Matchning	Leverantörsfakturer matchas automatiskt till en e-beställning eller ett abonnemang i ett e-handelssystem.	Ingen reglering	Digg

## 1.4 Hur vi har genomfört uppdraget

I vår analys har vi utgått från tidigare studier och befintlig statistik över statliga myndigheters digitalisering av inköp. Vi har även genomfört en fördjupad analys av ett urval myndigheter som har kommit olika långt i digitaliseringen av inköpen. Vi har också inhämtat kunskap och synpunkter från Myndigheten för digital förvaltning (Digg), Upphandlingsmyndigheten (UHM), Kammarkollegiet och Statens servicecenter (SSC). Totalt har vi intervjuat 19 myndigheter. I bilaga 2 beskriver vi närmare hur vi har genomfört uppdraget.

## 1.5 Rapportens disposition

I kapitel 2 presenterar vi Statskontorets slutsatser och förslag till åtgärder för att öka digitaliseringen av de statliga inköpen.

I kapitel 3 beskriver vi utvecklingen av myndigheternas digitalisering av de statliga inköpen.

I kapitel 4 analyserar vi varför vissa myndigheter gör digitala inköp i stor utsträckning medan andra myndigheter inte gör det.

I kapitel 5 beskriver vi hur nuvarande struktur med stödmyndigheter ser ut och hur övriga myndigheter upplever deras stöd.

Till rapporten följer också fem bilagor. I bilaga 1 finns regeringens uppdrag till Statskontoret. I bilaga 2 beskriver vi hur vi har genomfört uppdraget. I bilaga 3 redogör vi för de alternativa förslag till åtgärder som vi har analyserat. I bilaga 4 finns tabeller med förslag på ett strategiskt urval av myndigheter som vi föreslår att regeringen kan fokusera särskilt på. I bilaga 5 analyserar vi konsekvenserna av ett av våra förslag.

## 2 Statskontorets slutsatser och förslag

I detta kapitel redogör vi för våra slutsatser och förslag. Statskontorets övergripande slutsats är att digitaliseringen av statliga inköp har gått långsamt, men att regeringen med relativt små medel, och genom att bygga vidare på redan aviserade förändringar, kan bidra till att myndigheterna ökar sina digitala inköp. Vi föreslår att regeringen vidtar flera olika typer av åtgärder som förstärker varandra för att öka digitaliseringen av inköpen.

I avsnitt 2.1 presenterar vi våra slutsatser och i avsnitt 2.2 utvecklar vi våra bedömningar och presenterar våra förslag till åtgärder.

### 2.1 Statskontorets slutsatser

Statskontorets analys visar att digitaliseringen av inköpen har gått långsamt och att myndigheterna har kommit olika långt i digitaliseringen av sina inköp. Vi konstaterar att det finns flera skäl till detta, både som myndigheterna kan påverka själva men också sådant som de inte kan påverka. Därutöver bedömer vi att många myndigheter behöver mer kompetens och stöd för att kunna göra sina inköp digitalt i större utsträckning.

#### 2.1.1 Digitaliseringen av inköpen har gått långsamt men det finns tecken på att myndigheter ger frågan högre prioritet

Över tid har myndigheternas digitala inköp ökat, men utvecklingen har planat ut de senaste åren. Det kan bero på att en del av de beställningar och fakturor som återstår är sådana som är svåra att digitalisera eller kommer från leverantörer som har svårt att ta emot e-beställningar och fakturera digitalt. Men det kan också bero på att myndigheterna under de senaste åren inte har prioriterat frågan i samma utsträckning som de gjorde vid införandet av kravet på e-beställningar 2014.

Statskontoret bedömer att myndigheterna återigen har börjat ge högre prioritet åt digitaliseringen av sina inköp. Till exempel har flera myndigheter uppmärksammat att regeringen har lyft digitala inköp på den politiska agendan. Vi konstaterar också att flera av de 15 myndigheter som regeringen har gett i uppdrag att återrapportera hur de arbetar med digitala inköp har tagit initiativ för att öka digitaliseringen.

### 2.1.2 Det finns flera skäl till att myndigheterna har kommit olika långt

Vår analys visar att det ofta är en kombination av olika externa och interna faktorer som förklarar varför myndigheterna har kommit olika långt i att digitalisera sina inköp. Till viss del handlar det om myndigheternas olika förutsättningar. Vissa faktorer är svåra att påverka, som en myndighets storlek eller vilken typ av inköp en myndighet behöver göra för att klara sitt uppdrag. Andra faktorer handlar om sådant som myndigheterna själva kan påverka, som till exempel hur ledningen prioriterar digitalisering av inköp.

Faktorer som myndigheterna har svårt att påverka är:

- *Storlek:* Myndigheter med över hundra årsarbetskrafter har generellt kommit något längre i digitaliseringen av inköpen jämfört med mindre myndigheter som omfattas av förordningen (2003:770) om myndigheters elektroniska informationsutbyte.
- *Typ av verksamhet:* Verksamheten styr vilken typ av inköp som myndigheten behöver göra. Kontorsmaterial och förbrukningsvaror är enklare att digitalisera än tjänster, oplanerade inköp eller köp från mindre leverantörer.

Faktorer som myndigheterna kan påverka:

- *Ledarskap och organisationskultur:* Vissa myndighetsledningar prioriterar inte införandet av digitala inköp. Hur myndighetsledningen ser på vikten av regelefterlevnad kan påverka arbetet. Organisationskulturen kan också påverka huruvida det uppstår internt motstånd mot förändringar.

- *Intern organisation:* Stora myndigheter som har en central inköpsfunktion har oftare kommit längre i sin digitalisering än likvärdiga myndigheter som inte har det. Stora myndigheter med decentraliserade funktioner har ofta flera beställare som gör inköp mer sällan, vilket ökar risken för felaktigheter. Det krävs dessutom fler utbildningsinsatser när det finns fler beställare.

### 2.1.3 Myndigheterna gör olika antaganden om potentiella vinster av att digitalisera inköpen

Vi bedömer att myndigheternas antaganden om potentiella vinster påverkar hur benägna de är att införa digitala inköp. Samtidigt saknas det väl underbyggda beräkningar av möjliga vinster. Det finns därför en risk att myndigheterna baserar sina beslut på antaganden som inte stämmer.

En del myndigheter utgår från antagandet att digitala inköp leder till besparingar eller andra former av effektiviseringar, andra myndigheter tror att det leder till kostnader snarare än besparingar och ytterligare några myndigheter menar att det är oklart vilka konsekvenser det för med sig för deras verksamhet. Vår analys visar att myndigheter som antar att de kan räkna hem ekonomiska vinster har lättare att motivera införandet av digitala inköp. Det finns också myndigheter som ser andra vinster, till exempel ökad avtalstrohet och bättre intern kontroll, och som anser att dessa vinster motiverar införandet av digitala inköp.

Vi har inte sett några exempel på faktiska beräkningar av potentiella ekonomiska vinster som digitalisering för med sig för myndigheterna. Hur mycket en enskild myndighet kan spara genom att digitalisera sina inköp varierar troligtvis stort, bland annat beroende på vilken typ av inköp myndigheten gör och hur den har organiserat sitt inköpsarbete. Det är inte heller tydligt hur lång tid det tar för en myndighet att hämta hem eventuella vinster, eftersom det inledningsvis kräver investeringar.

### 2.1.4 Myndigheter saknar kunskap och stöd

Vår utredning visar att flera myndigheter saknar kunskap och stöd som krävs för att kunna arbeta med digitalisering av inköpen på ett mer effektivt sätt. Det handlar både om kunskap om vilka regler som gäller och stöd för att kunna implementera reglerna på ett ändamålsenligt sätt.

Förordningen (2003:77) om myndigheternas elektroniska informationsutbyte innebär ett generellt krav på att alla myndigheter med över 50 anställda ska göra sina beställningar elektroniskt. Föreskrifterna till förordningen anger att flera typer av inköp är undantagna. Exempel på undantag är inköp från utländska leverantörer, inköp som görs genom personligt utlägg eller betalas med kort, samt inköp som är undantagna från moms enligt mervärdesskattelagen.<sup>8</sup>

Men vi bedömer att myndigheterna delvis har låg kännedom om föreskrifterna och att de gör olika tolkningar av vilka inköp som är undantagna. Det är ofta den typ av inköp som är undantagna som myndigheterna uppger är svåra att digitalisera. Många myndigheter uppfattar att de behöver digitalisera alla sina inköp. De kan uppfatta det som orealistiskt vilket riskerar att minska myndigheternas motivering att driva arbetet med att digitalisera inköpen. Vår bedömning är att det finns en diskrepans mellan vad många myndigheter uppfattar att kravet på digitala inköp omfattar, och hur reglerna faktiskt är utformade. Vi ser därför att stödmyndigheterna behöver verka för att öka kunskapen om vilka regler som gäller.

Myndigheterna efterfrågar mer stöd för att genomföra digitaliseringen av inköpen. Vår analys visar att myndigheterna tycker att stödmaterialet som finns tillgängligt hos stödmyndigheterna är bra, men att myndigheterna behöver ett mer praktiskt inriktat stöd. Det gäller i synnerhet de inköp som är svåra att digitalisera. Ofta handlar det om att ett flertal myndigheter saknar kunskap om hur vissa typer av inköp kan digitaliseras, samtidigt som andra myndigheter har hittat praktiska lösningar för just de typerna av inköp. Här ser vi ett behov av mer utbyten och kunskapsdelning mellan myndigheterna. Myndigheterna behöver även stöd för att göra digitala inköp inom befintliga ramavtal.

Det finns alltså ett glapp mellan stödmyndigheternas tolkning av deras roll och ansvar för att främja den digitala inköpsprocessen och myndigheternas behov av stöd och vägledning. Statskontoret bedömer att det delvis beror på att stödstrukturen har varit otydlig. Flera stödmyndigheter har haft olika

---

<sup>8</sup> Föreskrifter om hantering av beställningar och standarder vid elektroniskt informationsutbyte (MDFFS 2021:1).

uppdrag kopplade till olika faser i den digitala inköpsprocessen. Men vi ser också att det finns förutsättningar för ett mer sammanhållet arbete framöver i samband med de organisationsförändringar som innebär att UHM får ett helhetsansvar för området under 2026.

### 2.1.5 Ändringar i förordningen om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte riskerar att leda till sänkta ambitioner

Statskontoret har övervägt att föreslå att regeringen ändrar förordning (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte. Syftet skulle vara att skapa ett regelverk som bättre speglar myndigheternas möjligheter att genomföra digitala inköp. Det kan handla om att fler myndigheter undantas från förordningen utifrån storlek eller inköpsvolym. Regeringen kan också ange i förordningen att myndigheterna ska genomföra digitala inköp ”så långt det är möjligt” eller ”i den omfattning som myndigheten bedömer är lämplig” (vi för ett utvecklat resonemang om detta i bilaga 3).

Men vi anser att en sådan ändring riskerar att signalera en ambitions-sänkning hos regeringen vilket kan leda till att myndigheterna ger digitaliseringen mindre prioritet. Vår analys visar också att flera av myndigheterna som idag omfattas av förordningen i stor utsträckning strävar efter att genomföra sina inköp digitalt. Även om många myndigheter befinner sig långt ifrån ett hundra procentigt mål har de flesta ökat digitaliseringen av sina inköp över tid.

Vi har också övervägt förslag om att regeringen ska precisera kraven i förordning (2003:770) genom att exempelvis ange att den endast ska omfatta vissa typer av inköp. Men vi bedömer att det skulle göra förordningen onödigt detaljerad och att regeringen återkommande skulle behöva ändra förordningen för att anpassa den till nya omständigheter. Föreskrifterna reglerar redan att vissa typer av inköp är undantagna från den.

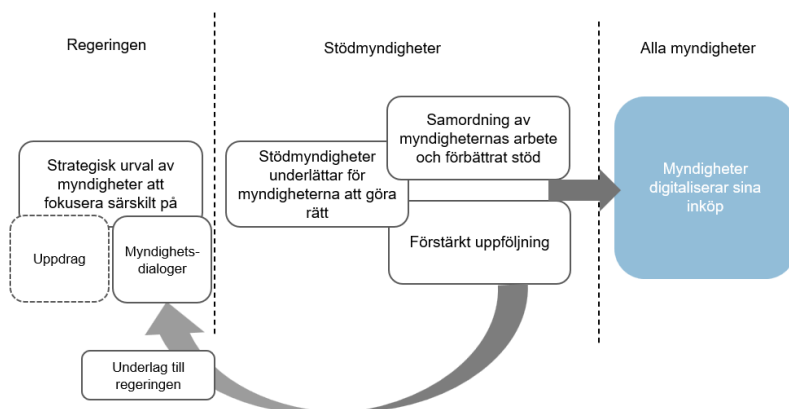
## 2.2 Statskontorets förslag till åtgärder

I detta avsnitt presenterar vi våra förslag till åtgärder, uppdelat på tre huvudsakliga områden. Vi föreslår att regeringen bör:

- Fokusera särskilt på ett urval av myndigheter.
- Stärka och förbättra uppföljningen av myndigheternas arbete med digitala inköp.
- Underlätta för myndigheterna att göra rätt.

Sammantaget bedömer vi att det inte finns en enskild åtgärd som leder till att myndigheterna ökar digitaliseringen av sina inköp i den utsträckning som regeringen förväntar sig. Regeringen bör därför betrakta våra förslag som ett paket av åtgärder som också delvis är beroende av varandra. I figur 1 illustrerar vi hur våra förslag hänger ihop.

**Figur 1. Statskontorets förslag till åtgärder.**



Samtidigt kan också myndigheterna arbeta mer för att öka sina digitala inköp. I avsnitt 2.3 gör vi därför några medskick till deras arbete.

I bilaga 3 redogör vi för de alternativa förslag till åtgärder som vi har övervägt och utvecklar varför vi bedömer att dessa inte är ändamålsenliga i nuläget.

## 2.2.1 Regeringen bör fokusera särskilt på vissa myndigheter

Vi bedömer att regeringen bör fokusera särskilt på ett strategiskt urval av myndigheter för att med så små insatser som möjligt uppnå uttalade syften med digitaliseringen.

Förordningen (2003:77) om myndigheternas elektroniska informationsutbyte tillhör de generella regelverken som omfattar alla myndigheter i egenskap av att de är förvaltningsmyndigheter. I det här fallet riktar den sig till alla myndigheter med fler än 50 anställda. I grunden syftar inte denna typ av regelverk i första hand till att skapa direkt värde för myndigheternas kärnuppgifter. De syftar till att skapa ett samlat värde för staten och bidra till en mer effektiv förvaltning.<sup>9</sup> Vi tolkar det som att regeringen vill uppnå flera syften med den här förordningen. Det handlar om att minska administrativa kostnader, att minska riskerna för korruption och att öka möjligheterna att samla in data om statliga inköp.

Med utgångspunkt i dessa syften föreslår vi att regeringen gör ett strategiskt urval av myndigheter som den väljer att särskilt fokusera på. Det handlar om myndigheter där det finns störst möjligheter att digitalisera inköpen på ett kostnadseffektivt sätt, och myndigheter som löper högre risk för korruption.

Vi vill understryka att det kan finnas fler myndigheter som regeringen av olika anledningar bör fokusera särskilt på och som inte är med i det urval som vi presenterar här.

### **Myndigheter där det finns störst möjligheter att digitalisera på ett kostnadseffektivt sätt**

#### **Statskontoret föreslår att:**

- regeringen fokuserar särskilt på myndigheter där det finns störst möjligheter att digitalisera inköpen på ett kostnadseffektivt sätt.

---

<sup>9</sup> Statskontoret (2025). *Generella regelverk för förvaltningsmyndigheter – konsekvenser för universitet och högskolor.*

Regeringen har lyft fram att en ökad användning av digitala inköp kan bidra till minskade administrativa kostnader för myndigheter. Utifrån detta perspektiv kan regeringen särskilt fokusera på myndigheter med stora inköpsvolymen som i låg, eller i viss grad gör sina inköp digitalt. Vi utgår här från antagandet att ju större volym av de statliga inköpen som digitaliseras, desto större blir sannolikt kostnadseffektiviseringen på sikt för staten som helhet.

- *Fokus på ett fåtal myndigheter med stora inköpsvolymen som i låg grad gör sina inköp digitalt*

Vi föreslår att regeringen fokuserar på ett litet antal myndigheter med stora inköpsvolymen som har en låg andel elektroniska beställningar och som matchar sina fakturor i låg utsträckning.

Det krävs resurser för att initiera och löpande göra digitala inköp. Men dessa kostnader förefaller vara ungefär lika stora oavsett storleken på myndigheternas inköpsvolymen. Därför bedömer vi att det är mer kostnadseffektivt att regeringen fokuserar på att ett litet antal myndigheter med stora inköpsvolymen gör sina inköp digitalt, än på ett stort antal myndigheter med små inköpsvolymen.

Vi föreslår att regeringen fokuserar särskilt på myndigheter med stor inköpsvolym (över 200 miljoner kronor) som uppskattar att de gör mellan 0–30 procent av sina beställningar elektroniskt samtidigt som de har en matchningsgrad på under 10 procent. 2024 var det 21 myndigheter som föll inom den kategorin (se bilaga 4). Regeringen har redan gett återrapporteringskrav till fem av dessa myndigheter under 2025.

- *Fokus på myndigheter med stora inköpsvolymen som till viss del gör sina inköp digitalt*

Vi föreslår att regeringen även fokuserar särskilt på myndigheter med stora inköpsvolymen som redan har påbörjat arbetet med att digitalisera inköpen. Vi bedömer att de kan öka digitaliseringen utan att det kräver ytterligare omfattande resurser.

Vi föreslår att regeringen fokuserar på myndigheter med stor inköpsvolym (över 200 miljoner kronor) som har angett att de gör mer än 60 procent av

sina beställningar elektroniskt, men som matchar mindre än 25 procent av beställningarna med fakturor. 2024 var det fem myndigheter som föll inom den kategorin (se bilaga 4).

## Myndigheter som löper högre risk för korruption

### Statskontoret föreslår att:

- regeringen fokuserar särskilt på myndigheter som löper högre risk för korruption.

Regeringen har lyft att digitala inköp kan minska risken för korruption. Utifrån detta perspektiv kan regeringen välja att fokusera särskilt på myndigheter med vissa typer av verksamheter där det finns en särskilt stor risk för att korruption förekommer. Upphandling och inköp är ett riskområde för alla myndigheter, men utgör en särskild risk för myndigheter som gör stora eller många upphandlingar och inköp.<sup>10</sup> Det finns därför överlapp mellan myndigheter med stora inköpsvolymerna och de som har särskilt hög risk för korruption.

Det finns också andra faktorer som påverkar risken för korruption. Andra undersökningar visar att myndigheter som bedriver tillsyn, brottsutredning och forskning, samt myndigheter som utfärdar tillstånd och certifieringar är särskilt utsatta för korruptionsrisker. Myndigheter med stor geografisk spridning eller som är organisatoriskt uppdelade i mindre enheter har också särskilda utmaningar med att arbeta förebyggande mot korruption. Många mindre myndigheter har inte heller kommit lika långt i sitt arbete mot korruption, som större myndigheter har gjort.<sup>11</sup>

---

<sup>10</sup> Jmf Statskontoret (2025). *Riskområden för korruption*. (Hämtad 2026-02-03). <https://www.statskontoret.se/kunskapsstod-och-regler/forvaltningskultur/forebygga-korruption/riskomraden-for-korruption/>

<sup>11</sup> Se till exempel Riksrevisionen (2013:2). *Statliga myndigheters skydd mot korruption*, s. 41; Polismyndigheten (2025). *Korruption i Sverige – en lägesbild. Årsrapport från nationella antikorrupsions- och immaterialrättsgruppen*, s. 7–8; Statskontoret (2023:20). *Steg för steg – Myndigheternas arbete mot korruption är under utveckling*, s. 14.

Statskontoret föreslår därför att regeringen fokuserar särskilt på myndigheter som har stora korruptionsrisker och som matchar sina fakturor i låg utsträckning. Det kan till exempel handla om lärosäten, länsstyrelser, tillsynsmyndigheter och myndigheter som gör stora enskilda inköp på exempelvis infrastrukturuområdet.

### **Regeringen har olika verktyg**

I det följande utvecklar vi vilka verktyg som regeringen kan använda sig av för att fokusera särskilt på vissa myndigheter. Som vi nämner i avsnitt 2.1.5 ser vi inte skäl att ändra förordningen eftersom det riskerar att leda till en ambitionssänkning hos myndigheterna.

- *Regeringen kan använda sig av särskilda uppdrag och återrapporteringskrav när det finns särskilda skäl.*

Vi bedömer att regeringen kan använda sig av särskilda uppdrag eller återrapporteringskrav i regleringsbrev när det finns särskilda skäl, det vill säga för de myndigheter där det finns störst möjligheter att uppnå kostnadseffektivitet och där det finns högre risk för korruption. Regeringen har tidigare använt sig av återrapporteringskrav till ett antal myndigheter med låg digitaliseringsgrad.<sup>12</sup> Regeringens urval baserades på hur långt myndigheterna hade kommit i digitaliseringen av sina inköp, och tog inte hänsyn till andra faktorer såsom inköpsvolym eller korruptionsrisk.

Vår analys visar att återrapporteringskraven kan ha bidragit till att öka tempot i digitaliseringen hos dessa myndigheter. Men vi bedömer att styrmedlet bör användas med försiktighet. Det finns en risk att uppdragen blir kortsiktiga och leder till en detaljstyrning som blir krävande för myndigheterna. Det kan också leda till perspektivträngsel och mindre fokus på kärnverksamheten. Eftersom det idag är många myndigheter som bara gör ett fåtal av sina inköp digitalt skulle det också innebära ett stort arbete för regeringen att använda regleringsbrevet eller särskilda uppdrag som medel. Regeringen behöver därför göra en samlad bedömning av

---

<sup>12</sup> Se 2025 års regleringsbrev för Folkhälsomyndigheten, Transportstyrelsen, Post- och telestyrelsen, Luftfartsverket, Kustbevakningen, Domstolsverket, Kammarkollegiet, samt Länsstyrelserna i Blekinge, Gävleborgs, Hallands, Jönköpings, Kalmar, Kronobergs, Värmlands och Östergötlands län.

behovet att ge vissa myndigheter ytterligare uppdrag eller återrapporteringskrav, samtidigt som den tar hänsyn till övriga prioriteringar och tillgängliga resurser för dessa myndigheter.

- *Regeringen kan använda sig av myndighetsdialogerna.*

Regeringen har andra verktyg för att förtydliga sina prioriteringar för myndigheterna utan att använda sig av formell styrning. Statskontoret bedömer att myndighetsdialogerna är en bra möjlighet för regeringen att följa upp myndigheternas arbete och förtydliga regeringens styrning på området. En framgångsrik digitalisering kräver att myndigheter avsätter resurser och skapar förutsättningar för långsiktigt arbete. Genom myndighetsdialogen kan regeringen få ledningen att prioritera frågan, vilket också kan ge stöd åt interna förändringsprocesser och förhindra eventuellt internt motstånd.

Dialogerna kan därför bidra till att regeringen klargör sina intentioner vilket kan motivera myndigheterna att fortsätta arbeta med digitala inköpsprocesser. Det är också ett tillfälle för myndigheterna att informera regeringen om läget och vilket arbete som de bedriver för att öka digitaliseringen av inköpen.

Men vi bedömer att det inte är lämpligt att samtliga myndighetshandläggare prioriterar frågan om digitala inköp i sina myndighetsdialoger, där många frågor och perspektiv konkurrerar om utrymme. Det är därför viktigt att regeringen har tillgång till uppföljningar av myndigheternas arbete för att kunna bedöma var behoven är som störst och vilka myndigheter som regeringen behöver rikta insatser mot.

## **2.2.2 Regeringen bör stärka och förbättra uppföljningen**

Statskontoret bedömer att en tillförlitlig och rättvisande uppföljning är central för att regeringen ska kunna utveckla styrningen och främja en ökad digitalisering av inköpen. Uppföljningen är också en förutsättning för att regeringen ska kunna göra ett strategiskt urval av myndigheter att fokusera särskilt på. I detta avsnitt presenterar vi förslag på hur regeringen kan stärka och förbättra uppföljningen.

## Reglera uppgiften att följa upp de statliga myndigheternas arbete med digitala inköp i Upphandlingsmyndighetens instruktion

### **Statskontoret föreslår att:**

- regeringen reglerar uppgiften att följa upp de statliga myndigheternas arbete med digitala inköp i Upphandlingsmyndighetens instruktion.

Digg har de senaste åren följt upp myndigheternas arbete med digitala inköp utifrån olika nyckeltal. Vi anser att det är en viktig pusselbit som skapar förutsättningar för att kunna främja digitaliseringen. Att följa upp myndigheternas arbete har inte varit uttryckligen reglerat i Diggs instruktion, men Digg har gjort tolkningen att det är en del av deras uppgift att främja elektroniska inköpsprocesser. Vi bedömer att regeringen bör förtydliga uppgiften i UHM:s instruktion, när uppgifterna förs över från Digg, för att säkerställa att regeringen får tillgång till underlag om hur myndigheternas digitaliseringsarbete fortlöper.

I bilaga 5 beskriver vi vilka instruktionsändringar som vi föreslår att regeringen bör göra. Vi analyserar också konsekvenserna av vårt förslag.

### **Utveckla och fördjupa uppföljningen**

### **Statskontoret föreslår att:**

- regeringen ger Upphandlingsmyndigheten ett särskilt regeringsuppdrag att utveckla och fördjupa uppföljningen av statliga myndigheters arbete med digitala inköp. Myndigheten bör redovisa en plan för genomförandet.

Vi bedömer att uppföljningen av statliga myndigheters arbete med digitala inköp behöver utvecklas. Den uppföljning som finns i dag ger inte regeringen ett tillräckligt underlag för att kunna göra de prioriteringar och insatser som krävs för att driva på arbetet med digitalisering av de statliga inköpen så effektivt som möjligt.

Det är framför allt Digg, och framöver UHM, som har kompetens och möjlighet att göra mer fördjupade uppföljningar. Men Diggs uppföljning har hittills främst utgått från olika nyckeltal för myndigheternas arbete med digitala inköp. Vi menar att flera parametrar, utöver dessa nyckeltal, är relevanta i bedömningen och analysen av myndigheternas resultat.

Statskontoret anser därför att regeringen bör ge UHM i uppdrag att utveckla och fördjupa uppföljningen av statliga myndigheters arbete med digitala inköp. Uppföljningen ska utgöra ett underlag som Regeringskansliet kan använda vid myndighetsdialogerna med berörda myndigheter. Underlaget ska också kunna användas av regeringen för att avgöra om det finns behov av att ge myndigheter särskilda uppdrag eller återrapporteringskrav. Det kan till exempel handla om att utifrån myndigheternas nyckeltal göra fördjupade bedömningar och analyser av vilka kategorier eller enskilda myndigheter som regeringen bör fokusera särskilt på. Vi anser också att UHM bör se över datainsamlingen och användningen av nyckeltalen.

Vi anser också att ett syfte med att utveckla uppföljningen är att fungera som blåslampa och motivera myndigheterna att öka sina digitala inköp. I dag har uppföljningen förlorat den drivkraft som den hade initialt. Myndigheterna legitimerar snarare sin låga andel digitala inköp genom att hänvisa till att övriga myndigheter också uppvisar låga grader av digitalisering.

Regeringen kan antingen formulera detta i ett eget uppdrag till UHM eller lägga till detta som en del av uppdraget att stärka samordningen av statliga myndigheters arbete med digitala inköp som vi föreslår i avsnitt 2.2.3. Statskontoret föreslår att UHM som ett första steg bör redovisa en plan för genomförandet. I planen bör UHM uppskatta resursbehovet för eventuellt tillkommande uppgifter eller omprioritering av befintlig verksamhet.

### **2.2.3 Regeringen bör underlätta för myndigheterna att göra rätt**

Statskontoret bedömer att det finns flera åtgärder som regeringen kan vidta för att underlätta för myndigheterna att göra rätt när det kommer till att införa och upprätthålla digitala inköp. Vår analys visar att myndigheterna har behov av mer kompetens och stöd på området. Myndigheterna

upplever också att det är otydligt vilka myndigheter som är ansvariga för att stödja den digitala inköpsprocessen.

I detta avsnitt ger vi förslag på hur regeringen i större utsträckning kan använda sig av UHM och SSC för att främja digitaliseringen.

### **Ge Upphandlingsmyndigheten i uppdrag att stärka samordningen av de statliga myndigheternas arbete med digitala inköpsprocesser**

#### **Statskontoret föreslår att regeringen:**

- ger Upphandlingsmyndigheten ett särskilt regeringsuppdrag att stärka samordningen av de statliga myndigheternas arbete med digitala inköpsprocesser. Myndigheten bör redovisa en plan för genomförandet.

I dag har Digg, UHM, SSC och Kammarkollegiet olika uppgifter och uppdrag som relaterar till den digitala inköpsprocessen. Statskontoret bedömer att den här ordningen innebär otydliga ansvarsförhållanden och att myndigheterna saknar en aktör som kan ta ett samlat grepp på området.

Vi ser därför att det finns fördelar med de organisationsförändringar som regeringen har aviserat och som innebär att UHM får ansvar för hela den digitala inköpsprocessen.<sup>13</sup> Både delar av Diggs verksamhet för att främja digitala inköpsprocesser och Statens inköpscentral vid Kammarkollegiet ska föras över till UHM den 1 juli 2026 respektive 1 januari 2027.

Regeringens utgångspunkt är att uppgifterna som förs över från Digg respektive Kammarkollegiet, efter inordnandet i UHM, ska vara oförändrade och att UHM ska utföra dem med bibehållen effektivitet och kvalitet. Statskontoret bedömer att regeringen behöver utveckla och stärka arbetet ytterligare för att öka takten i digitaliseringen av inköpen inom den offentliga förvaltningen. Vidare bedömer Statskontoret att UHM, i och med inordningen av uppgifterna från Digg och Kammarkollegiet, har en

---

<sup>13</sup> Se Proposition 2025/26:1. *Budgetpropositionen för 2026. Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning.*

möjlighet att ta ett mer samlat grepp och ytterligare bidra till att öka myndigheternas digitalisering.

Vi föreslår därför att regeringen ger UHM ett särskilt regeringsuppdrag att stärka samordningen av de statliga myndigheternas arbete med att digitalisera inköpen. I uppdraget bör regeringen inkludera följande delar:

- *Etablera ett ändamålsenligt forum och upplägg för erfarenhetsutbyte*

Vår analys visar att myndigheterna har ett stort behov av stöd i form av kunskap, tips, support, utbildning och i synnerhet erfarenhetsutbyte med andra myndigheter. Flera myndigheter menar att tidigare utbildningsinsatser generellt sett har varit för allmänt hållna och inte tillräckligt anpassade efter deras förutsättningar. Statskontoret bedömer därför att det finns en stor potential i att myndigheterna i större utsträckning lär av varandra. Flera myndigheter som har kommit långt i arbetet är villiga att dela med sig av sina lärdomar och kunskaper för att hjälpa myndigheter som inte kommit lika långt.

Vi bedömer att UHM är en lämplig aktör för att samordna och facilitera ett ändamålsenligt forum för erfarenhetsutbyte mellan myndigheterna. Vi anser att uppgiften ligger i linje med UHM:s kommande roll eftersom myndigheten får helhetsansvaret att främja den elektroniska inköpsprocessen.

Det kan även vara ett sätt för UHM att identifiera vilka behov av stöd som finns och därigenom vidareutveckla befintliga stödmaterial. Myndigheten kan även använda erfarenheterna som framkommer vid dessa erfarenhetsutbyten för att utveckla uppföljningen av myndigheternas arbete med digitala inköp.

- *Uppdatera föreskrifter och överväga allmänna råd*

Vår analys visar att många myndigheter saknar kännedom om föreskrifterna till förordningen om elektroniskt informationsutbyte eller har svårt att ta till sig innehållet i dem. Till exempel är det flera myndigheter som inte känner till vilka inköp som är undantagna från kravet i förordningen eller gör olika tolkningar av undantagen. Viss lagstiftning har också ändrats sedan 2021 då Digg beslutade om föreskrifterna, vilket innebär att hänvisningarna i föreskrifterna inte längre är tydliga. Därför föreslår vi att

det ingår i regeringsuppdraget att UHM uppdaterar föreskrifterna till förordningen. Vi bedömer att det är särskilt viktigt att det blir tydligt vilka typer av inköp som är undantagna från kravet i förordningen.

Vi anser också att UHM bör överväga att ta fram allmänna råd inom området. Vi bedömer att det skulle kunna underlätta för myndigheterna att tillämpa föreskrifterna. UHM bör också verka för att sprida kunskap om föreskrifterna och eventuella allmänna råd.

- *Utveckla stöd och vägledningar*

När UHM tar över uppgifter från Digg och Kammarkollegiet bör myndigheten se över vilka stödmaterial som finns tillgängliga och samla dem på en webbplats. Statskontoret bedömer också att myndigheterna har behov av mer praktiskt stöd för att kunna digitalisera inköpen i större utsträckning. Vi uppfattar att det framför allt finns behov av stöd och vägledningar i att göra digitala inköp från ramavtal.

- *Räkna på vinster av digitalisering*

Statskontoret bedömer att beräkningar av potentiella vinster med digitala inköp kan bidra till att öka myndigheternas benägenhet att göra de investeringar som krävs för att införa digitala inköp. Vår utredning visar att en framgångsfaktor för att myndigheterna ska införa digitala inköp är att de kan se fördelarna med införandet. Ofta handlar det om att myndigheterna vill veta att investeringarna kommer att återbetala sig. Det kan handla om att myndigheten får till stånd en mer effektiv hantering eller på andra sätt kan spara pengar genom införandet.

Digg har en så kallad digitaliseringssnurra som främst fungerar som ett verktyg för kommuner för att beräkna nyttor med e-handel, men den kan även användas av andra organisationer. Den som använder snurran behöver själv fylla i uppskattade kostnader och besparingar till följd av införandet.<sup>14</sup> Men det finns inga aktuella beräkningar som visar

---

<sup>14</sup> Digg (2026). *Digitaliseringssnurra för beräkning av nyttor med e-handel*. (Hämtad 2026-02-03). <https://www.digg.se/kunskap-och-stod/e-handel/komigang-med-e-handel/digitaliseringssnurra-for-berakning-av-nyttor-med-e-handel>

myndigheterna hur stora potentiella besparingar eller andra effektiviseringar de kan göra genom att införa en digital inköpsprocess.

Eftersom varje myndighet har olika förutsättningar i form av storlek, inköpsvolym, typ av inköp, organisation med mera, så ser möjligheterna olika ut för att göra kostnadseffektiviseringar. Men vi bedömer att det bör gå att göra schablonberäkningar för olika typer av myndigheter som kan fungera som inspirerande exempel för myndigheterna. Det kan också ingå att beskriva vinster som kan uppstå på samhällsnivå för att motivera myndigheterna ytterligare.

### **Kostnad och genomförande av förslaget**

Statskontoret föreslår att UHM som ett första steg redovisar en plan för genomförandet av uppdraget att stärka samordningen av de statliga myndigheternas arbete. Vi föreslår att UHM även beskriver hur myndigheten ska utveckla och fördjupa uppföljningen (se avsnitt 2.2.2). Vi uppskattar att det kommer kräva motsvarande cirka en årsarbetskraft under ett år (motsvarande 1 miljon kronor) för UHM att ta fram planen. Statskontoret bedömer att UHM bör kunna ta fram planen inom ramen för befintligt förvaltningsanslag. I planen bör UHM uppskatta resursbehovet för eventuellt tillkommande uppgifter eller omprioritering av befintlig verksamhet.

### **Utveckla Statens servicecenters e-handelstjänst**

#### **Statskontoret föreslår att regeringen:**

- ger Statens servicecenter ett särskilt regeringsuppdrag att utveckla och modernisera sin e-handelstjänst. E-handelstjänsten bör anpassas bättre till kundernas behov.

Statskontoret bedömer att SSC har en viktig roll när det gäller att erbjuda e-handelstjänster till statliga myndigheter. De myndigheter som vi har talat med och som är anslutna gör olika bedömningar av nyttan med tjänsten. En del har varit nöjda medan andra inte har varit det. Intervjupersoner från mindre myndigheter tenderar att ha större nytta av SSC än andra myndigheter. Flera myndigheter upplever att avgifterna är för höga. De önskar också ökad flexibilitet och service, framför allt när det gäller SSC:s hantering av

mer komplexa inköp som innebär avsteg från deras standardlösningar. De menar att SSC:s systemstöd inte är anpassat till deras behov.

Vi har uppfattat att e-handel inte har varit ett prioriterat område inom myndigheten tidigare men att SSC har påbörjat ett utvecklingsarbete när det gäller kundanpassning. På uppdrag av regeringen har SSC också tagit fram en pilotutbildning riktad till fler myndigheter och som SSC bedömer kommer att bidra till ökad användning av digitala beställningar.<sup>15</sup>

Statskontoret bedömer att SSC kan spela en viktig roll i att främja digitaliseringen av inköpen, i synnerhet för att underlätta för de mindre myndigheterna som ofta saknar förutsättningarna att köpa in och implementera egna system. Men det är först när myndigheterna upplever SSC:s tjänst som attraktiv som fler myndigheter kommer vilja ansluta sig. Vi bedömer därför att det finns ett behov av att regeringen ger SSC ett särskilt uppdrag för att utveckla och modernisera sin e-handelstjänst.

### **Kostnad och finansiering av förslaget**

SSC har inte kunnat uppskatta hur mycket resurser som krävs för att utveckla deras e-handelstjänst. Myndigheten har dock meddelat att de har begränsade möjligheter att frigöra resurser för tjänsteutveckling. Det beror bland annat på att myndigheten under kommande år behöver göra ekonomiska prioriteringar för att uppnå regeringens mål för den avgiftsfinansierade verksamheten om en ekonomi i balans 2030.<sup>16</sup> Statskontoret bedömer att SSC bör kunna göra kontinuerlig produktutveckling av e-handelstjänsten inom ramen för ordinarie finansieringsmodell, det vill säga att mindre omfattande moderniseringar finansieras via de avgifter som kundmyndigheterna betalar. Men vi uppfattar att det skulle krävas ett mer omfattande arbete att utveckla e-handelstjänsten för att kunna tillgodose de behov som flera myndigheter har och därmed bidra till att öka digitaliseringen av de statliga inköpen. Statskontoret ser därför

---

<sup>15</sup> SSC (2025). *Ökad användning av digitala beställningar och stärkt förmåga till inköpsanalys i statsförvaltningen. Återrapportering av regeringsuppdrag*, Dnr: 2025-00343-3.0.1, Rapportnummer: R:312025-02-19.

<sup>16</sup> SSC (2025). *Ökad användning av digitala beställningar och stärkt förmåga till inköpsanalys i statsförvaltningen. Återrapportering av regeringsuppdrag*, Dnr: 2025-00343-3.0.1, Rapportnummer: R:312025-02-19.

en betydande risk att ett utvecklingsarbete utan särskilda medel i praktiken skulle leda till att myndigheten höjer avgifterna för e-handelstjänsten. Vår analys visar att kundmyndigheterna redan i dag upplever att SSC:s tjänster är dyra och skulle överväga att lämna SSC om avgifterna höjs ytterligare. Under 2025 har en större myndighet beslutat att avsluta sin anslutning till e-handelstjänsten då de bedömde att verksamhetsnyttan var större i egen regi.<sup>17</sup>

Ett alternativ är enligt Statskontoret att regeringen väntar med att ge SSC uppdraget att utveckla e-handelstjänsten tills myndigheten har uppnått en ekonomi i balans. Detta ska enligt plan ske senast 2030.<sup>18</sup> Överskotten skulle därefter kunna återinvesteras i ett projekt för att utveckla e-handelstjänsten.

Ett annat alternativ är att ge SSC i uppdrag att utreda ett uppskattat resursbehov och kostnader kopplat till utveckling, implementering och förvaltning av en utökad och utvecklad e-handelstjänst. Regeringen kan sedan överväga att införa ett särskilt utvecklingsanslag till SSC.

## 2.3 Medskick till myndigheternas fortsatta arbete med digitala inköp

Vi bedömer att myndigheterna kan komma betydligt längre i att tillämpa förordningen (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte. Det gäller i synnerhet de myndigheter som inte gör några digitala inköp alls, eller i mycket liten utsträckning, trots att förordningen har funnits i mer än tio år. Det är också myndigheternas ledning som ansvarar för att den interna styrningen fungerar väl och att verksamheten bedrivs enligt gällande krav.<sup>19</sup>

---

<sup>17</sup> SSC (2026). *Statens servicecenter årsredovisning 2025*.

<sup>18</sup> Finansdepartementet. (2025). *Regleringsbrev för budgetåret 2026 avseende Statens servicecenter*. Fi2025/02364(delvis).

<sup>19</sup> Myndighetsförordningen (2017:515); Förordningen om intern styrning och kontroll (2007:603).

I vårt arbete har vi identifierat flera framgångsfaktorer för hur myndigheter kan arbeta för att nå längre i digitaliseringen. I detta avsnitt gör vi därför vissa medskick till myndigheterna i deras fortsatta arbete med att digitalisera inköpen:

- *Myndighetsledningen behöver prioritera digitaliseringen av inköp*

En framgångsfaktor för de myndigheter som har kommit längre i digitaliseringsarbetet är att ledningen tydligt prioriterar den digitala inköpsprocessen och tillsätter särskilda resurser som arbetar fokuserat med digitala inköp.

- *Myndigheterna bör göra inköpsanalyser och fokusera på inköp som är enkla att digitalisera*

Vår analys visar att myndigheter upplever att vissa inköp är relativt enkla att digitalisera och inte heller kräver så stor handpåläggning i det löpande arbetet. Med hjälp av inköpsanalyser kan myndigheterna prioritera att digitalisera ”låg hängande frukter”, det vill säga sådana inköp som är lämpliga för elektroniska beställningar. Hit hör exempelvis kontorsmaterial, datorer, mobiltelefoner och förbrukningsmaterial. Det är också en kategori av inköp som de flesta myndigheter gör och där det ofta finns statliga ramavtal som myndigheterna kan ansluta sig till. Tjänster som däremot är svårare att få till som elektronisk beställning kan myndigheterna bevaka och inspireras av hur andra myndigheter arbetar med att få till stånd effektiva e-handelsflöden.

ESV har i en rapport om inköpsanalyser konstaterat att nivån på myndigheternas inköpsanalysarbete bör anpassas efter respektive myndighets verksamhet. De stora myndigheterna med komplexa inköp bör exempelvis göra ett gediget analysarbete, medan mindre myndigheter med få inköp inte behöver ha ett lika utförligt arbete.<sup>20</sup>

- *Myndigheterna bör arbeta strategiskt med den samlade digitala inköpsprocessen*

---

<sup>20</sup> ESV (2023). *Rapport. Inköpsanalyser effektiviserar statlig inköpsverksamhet.*

Digitala inköp berör flera delar inom en organisation eftersom det handlar om upphandling, inköp och ekonomi. En framgångsfaktor är därför att myndigheterna tänker strategiskt kring hur de ska arbeta med den samlade digitala inköpsprocessen och involverar samtliga berörda funktioner inom myndigheten.

- *Myndigheterna kan överväga att centralisera inköpsfunktionen*

Ett begränsat antal medarbetare som är behöriga beställare innebär minskat behov av utbildning av många beställare. Det innebär också att färre sällan-användare gör beställningar, vilket minskar risken för felaktiga inköp.

- *Myndigheterna kan överväga möjligheten att dela resurser mellan myndigheter*

Flera av de myndigheter som vi har varit i kontakt med har uttryckt önskemål om att låna personal från andra myndigheter som har kompetens inom digitala inköp. Flera myndigheter har också uttryckt att de är villiga att låna ut sin personal under vissa perioder i syfte att hjälpa andra myndigheter med deras digitaliseringsarbete. Den typen av samarbeten finns redan inom statsförvaltningen, till exempel samarbetsprogrammet Rörlighet i staten. Men vi bedömer att ett forum med särskilt fokus på just digitala inköp som vi föreslår i avsnitt 2.2.3 kan underlätta för myndigheterna att etablera kontakter och hitta rätt kompetens.

## 3 Införandet har gått långsammare än förväntat

I det här kapitlet beskriver vi hur långt myndigheterna har kommit med införandet av digitala inköp. Vi beskriver också utvecklingen över tid. Vi baserar bland annat kapitlet på den statistik som Digg har tagit fram, samt Statskontorets (tidigare ESV) uppföljning av det ekonomiadministrativa regelverket (EA-regelverket). Vi avslutar kapitlet med att reflektera kring vilka slutsatser som går att dra utifrån befintlig statistik.

### 3.1 Sammanfattande iakttagelser

- Regeringen har stegvis infört regler kring myndigheternas digitala inköp. Styrningen är generell och riktar sig till myndigheter med fler än 50 anställda. Men utvecklingen har gått långsammare än vad regeringen hade förväntat sig.
- Statskontoret (tidigare ESV) och Digg följer upp hur långt myndigheterna har kommit med digitaliseringen av inköpen. Myndigheterna följer upp området utifrån olika perspektiv och samlar in olika data. Vi bedömer att det är svårt att få en bra överblick över befintlig statistik.
- Diggs uppföljning visar att digitala inköp ökar i statsförvaltningen. Samtliga nyckeltal som myndigheten följer upp har utvecklats i positiv riktning de senaste fem åren. Däremot visar statistiken att utvecklingen har planat ut under de senaste åren. Men vår analys visar att många myndigheter har uppfattat att regeringen lyft upp digitala inköp på den politiska agendan och prioriterar digitaliseringen i ökad utsträckning.
- Statskontoret bedömer att statistiken som finns på området bör tolkas med viss försiktighet. Det beror bland annat på att det är svårt att bedöma vad som är ett ”bra” resultat för enskilda myndigheter. Det finns även indikationer på felaktigheter i statistiken.

## 3.2 Regeringen har stegvis infört krav på digitala inköp

Regeringens krav på myndigheterna att hantera beställningar digitalt har införts i två huvudsakliga etapper som vi beskriver kortfattat nedan.

### 3.2.1 Den första etappen omfattade stora myndigheter

Regeringen gav 2009 ESV i uppdrag att leda och samordna arbetet med e-handel i statsförvaltningen.<sup>21</sup> I juli 2012 kompletterade regeringen förordningen (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte med krav på elektroniska beställningar för 51 myndigheter.

I den första etappen ingick stora myndigheter, bland annat universitet och högskolor.<sup>22</sup> ESV hade i tidigare rapporter föreslagit att de största myndigheterna skulle införa digitala inköp. Detta eftersom de har mest resurser, vilket ESV menade innebar att de hade bäst förutsättningar för att införa digitala inköp. Intentionen var att dessa myndigheter skulle bana väg för övriga myndigheter.<sup>23</sup>

### 3.2.2 Den andra etappen omfattar alla myndigheter med fler än 50 anställda

Sedan juli 2014 ska alla myndigheter med fler än 50 årsarbetskrafter hantera sina beställningar av varor och tjänster elektroniskt.<sup>24</sup> År 2024 omfattades cirka 200 myndigheter av kravet på att hantera sina beställningar elektroniskt (samma år var det 216 myndigheter som hade 50 eller fler årsarbetskrafter).<sup>25</sup> Följande myndigheter med fler än 50 anställda är

---

<sup>21</sup> Se ESV (2011). *Årsredovisning 2010*.

<sup>22</sup> Förordning (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte med krav på elektroniska beställningar, SFS 2012:544.

<sup>23</sup> ESV (2008). *Införandet av e-beställningar i staten*. ESV 2008:14; ESV (2009). *Införandet av e-beställningar i staten*. ESV 2009:34.

<sup>24</sup> Förordning (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte med krav på elektroniska beställningar.

<sup>25</sup> Statskontoret (2025). *Myndigheternas storlek*. (Hämtad 2025-12-01).

<https://www.statskontoret.se/analys-och-statistik/fakta-om-statsforvaltningen/myndigheterna-under-regeringen/myndigheternas-storlek/>

undantagna från förordningen: Regeringskansliet, Säkerhetspolisen, Försvarmakten, Försvarets materielverk, Försvarets radioanstalt och Totalförsvarets forskningsinstitut.<sup>26</sup> Det finns 48 myndigheter som har färre än 50 anställda och som därmed inte omfattas av kravet.<sup>27</sup>

Kravet gäller inte heller inköp som är olämpliga att hantera elektroniskt av sekretesskäl eller säkerhetsskyddsskäl.<sup>28</sup> Vissa andra inköp är också undantagna kravet på elektroniska beställningar, vilket framgår av Diggs föreskrifter om hantering av beställningar och standarder vid elektroniskt informationsutbyte (MDFFS 2021:1).

I tabell 2 framgår vilka myndigheter som ingått i respektive etapp och de uppdrag eller den förordning som styrt införandet.

**Tabell 2. Tidpunkter för införandet av digitala inköp.**

Etapp	När uppdrag/ förordning kom	Vilka	Måldatum för införandet	Kommentar
0	2009	ESV	-	Uppdrag att leda och samordna arbetet med e-handel
1	Juli 2012	51 stora myndigheter	Första juni 2013	I denna etapp ingick stora myndigheter
2	November 2013	Myndigheter med fler än 50 årsarbetskrafter	Första juli 2014	ESV beviljade cirka 30 myndigheter dispens

Källa: Regeringsbeslut (2009). *Uppdrag att leda och samordna arbetet med e-handel* (Fi2007/9783 (delvis)); Förordning om ändring i förordningen (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte (SFS 2012:543); Förordning om ändring i förordningen (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte (SFS 2013:870).

<sup>26</sup> Förordning (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte med krav på elektroniska beställningar.

<sup>27</sup> ESV (2025). *EA-uppföljning 2024*.

<sup>28</sup> Förordning (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte med krav på elektroniska beställningar.

### 3.2.3 Införandet har gått långsammare än regeringen förväntat sig

Regeringen har flera gånger fått skjuta upp datumet för när myndigheterna ska ha infört digitala inköp eftersom det har gått långsammare än vad regeringen förväntade sig.

Regeringens mål i den första etappen var att de 51 myndigheterna skulle hantera sina utgående beställningar elektroniskt senast den 31 maj 2013. Men datumet sköts upp till den 1 juli 2014.<sup>29</sup> ESV konstaterade sedan i sin årsredovisning för 2014 att ett stort antal myndigheter inte skulle klara av att införa e-beställningar till detta datum heller.<sup>30</sup>

ESV som då hade föreskriftsrätt beviljade 2014 cirka 30 dispenser från införandet, vilket innebar att många myndigheter fick längre tid på sig att införa digitala inköp. I de flesta fall handlade det om myndigheter som gjort en avsiktsförklaring att köpa tjänster från SSC.<sup>31</sup>

Därefter har regeringen inte angivit något datum för när införandet ska vara klart. Förordning (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte stipulerar enbart att de myndigheter som omfattas av förordningen ska göra sina inköp digitalt.<sup>32</sup>

### 3.3 De digitala inköpen ökar i staten men det går numera långsamt

Statskontoret konstaterar att statistiken sammantaget visar att de digitala inköpen ökar i statsförvaltningen, men att det går långsamt. Utvecklingen har planat ut de senaste åren.

---

<sup>29</sup> Förordning om ändring i förordningen (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte (SFS 2013:870).

<sup>30</sup> ESV (2015). *Årsredovisning 2014*, s. 20.

<sup>31</sup> ESV (2015). *Årsredovisning 2014*, s. 20.

<sup>32</sup> Se t.ex. Förordning om ändring i förordningen (2003:770) om statliga myndigheters informationsutbyte, SFS 2018:1491.

### 3.3.1 De digitala inköpen har ökat sedan 2019 men utvecklingen har planat ut

Sedan 2019 har de digitala inköpen i staten ökat, men statistiken visar att utvecklingen har stannat av de senaste åren. Det gäller både andelen e-faktura i staten och andelen matchade fakturor i staten. Vad gäller antal e-order så har ökningen minskat de senaste åren (se tabell 3).

**Tabell 3. Myndigheternas e-handel, utveckling per nyckeltal år 2019–2024.\***

Nyckeltal	2019	2020	2022	2023	2024
Andel e-faktura (%)	76	84	92	94	94
Antal e-order (tusental)	713	773	1 122	1 161	1 190
Andel matchade fakturor (%)	25	38	43	48	46

Källa: Digg (2025). *Uppföljning av myndigheternas e-handel*. (Hämtad: 2025-12-23).

<https://www.digg.se/kunskap-och-stod/e-handel/uppfoljning-av-myndigheternas-e-handel>

\* Digg presenterar inga uppgifter för 2021.

Att utvecklingen avstannat, eller till och med gått tillbaka, kan tyda på att en del av de beställningar och fakturor som återstår att digitalisera är av en typ som är svårare att digitalisera eller kommer från leverantörer som har svårare att ta emot beställningar och fakturera digitalt. Men det kan också bero på att myndigheterna inte prioriterar frågan i samma utsträckning som vid införandet av digitala inköp i statsförvaltningen. Det kan även finnas felaktigheter i statistiken.

Men det finns enskilda myndigheter som har ökat digitaliseringen i stor utsträckning de senaste åren. Ett drygt tiotal myndigheter har till exempel ökat antalet e-order med mer än 50 procent mellan 2023 och 2024.

I det följande beskriver vi närmare hur man kan förstå utvecklingen av respektive nyckeltal och vad siffrorna säger om hur långt myndigheterna har kommit i arbetet med digitala inköp.

### 3.3.2 E-faktura är mycket utbrett i statsförvaltningen

Att skicka och ta emot e-fakturor har flera fördelar jämfört med pappersfakturor, bland annat minskad administration, snabbare fakturaflöde, lägre kostnader för papper och porto och minskad miljöpåverkan.

Andelen e-fakturer är mycket hög i statsförvaltningen, men ökningen har varit mer blygsam under de senaste två åren. Andelen leverantörsfakturer som utfärdas, översänds och tas emot i ett strukturerat elektroniskt format är i dag 94 procent, vilket är samma nivå som för helåret 2023 (tabell 3). Det har däremot skett en stor ökning sedan 2019, och nästintill samtliga myndigheter som har besvarat Diggs enkät har en andel e-fakturer på 75 procent eller högre.<sup>33</sup>

Enligt Digg är det troligt att e-fakturalagen är anledningen till att ökningen av andelen e-fakturer har varit så pass stor sedan 2019. E-fakturalagen började gälla 1 april 2019 och innebär att alla upphandlingar som påbörjats från och med lagens ikraftträdande ska faktureras elektroniskt.<sup>34</sup>

### 3.3.3 Knappt hälften av fakturorna matchas mot beställning men andelen har ökat kraftigt

Det finns inga formella krav på myndigheterna att matcha sina fakturer, men Statskontoret har uppfattat att det uppstår stora vinster då myndigheter matchar sina fakturer mot beställningar. När en faktura matchas så knyts den automatiskt till en beställning i e-handelssystemet när den kommer in i systemet. Där genomgår fakturan en automatisk kontroll. Chefer behöver därmed inte attestera fakturer som kommer in eftersom de redan har attesterat beställningen innan den gick iväg. Det här innebär oftast att myndigheter kan hantera fakturer snabbt och effektivt, samt att de får bättre kontroll över sina betalningar.

För 2024 låg andelen matchade fakturer på 46 procent.<sup>35</sup> Under de senaste fem åren har andelen matchade fakturer ökat kraftigt, från endast 25 procent år 2019. Andelen minskade något 2024 jämfört med föregående år. Enligt

---

<sup>33</sup> Digg (2025). *Uppföljning av myndigheternas e-handel*. (Hämtad: 2025-12-23). <https://www.digg.se/kunskap-och-stod/e-handel/uppfoljning-av-myndigheternas-e-handel#h-Omundersokningen>

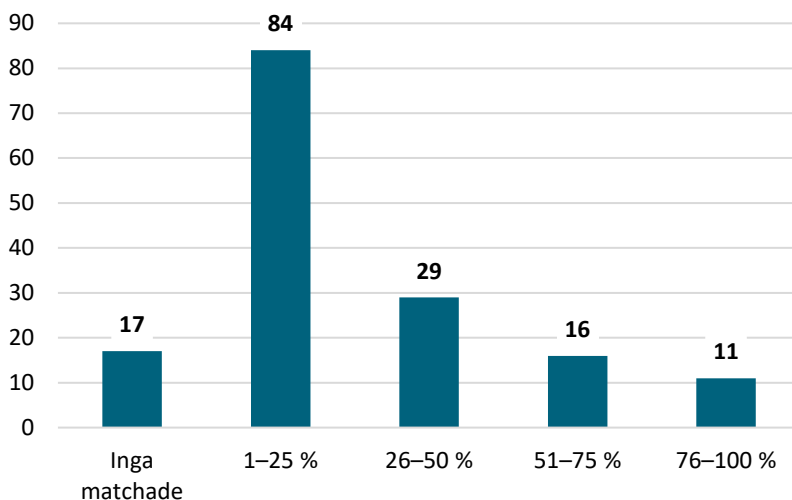
<sup>34</sup> Lag (2018:1277) om elektroniska fakturer till följd av offentlig upphandling.

<sup>35</sup> Digg (2025). *Uppföljning av myndigheternas e-handel*. (Hämtad: 2026-02-04). <https://www.digg.se/kunskap-och-stod/e-handel/uppfoljning-av-myndigheternas-e-handel>

Digg verkar detta i huvudsak bero på att 2023 års siffror inte har varit korrekta.<sup>36</sup>

Enligt Digg var det många myndigheter som inte matchade sina fakturor alls, eller endast gjorde det i liten utsträckning, 2024.<sup>37</sup> Som figur 2 visar så var det 17 myndigheter som inte matchade några fakturor alls. De flesta myndigheterna, 84 av de 157 myndigheter som besvarat Digg:s undersökning, matchade mindre än en fjärdedel av sina fakturor. Endast 27 myndigheter matchade mer än hälften av fakturorna.

**Figur 2. Andel matchade leverantörfakturor, antal myndigheter inom olika intervall, 2024.**



Källa: Digg (2025). *Uppföljning av myndigheternas e-handel*. (Hämtad: 2025-12-23).  
<https://www.digg.se/kunskap-och-stod/e-handel/uppfoljning-av-myndigheternas-e-handel>.

---

<sup>36</sup> Digg (2025). *Uppföljning av myndigheternas e-handel*. (Hämtad: 2025-12-23).  
<https://www.digg.se/kunskap-och-stod/e-handel/uppfoljning-av-myndigheternas-e-handel>

<sup>37</sup> Digg (2025). *Sveriges dataportal. Uppföljning av myndigheternas e-handel 2024*. (Hämtad 2025-09-16). [https://www.dataportal.se/datasets/760\\_6045](https://www.dataportal.se/datasets/760_6045)

### 3.3.4 Det finns tecken på att myndigheterna prioriterar digitala inköp högre

Statskontoret bedömer att det finns tecken på att myndigheterna börjar prioritera frågan om digitala inköp i högre utsträckning. Vår analys visar att flera myndigheter uppfattar att regeringen har lyft digitala inköp på den politiska agendan. Myndigheterna har därför tagit initiativ för att öka digitaliseringen, men det tar tid innan eventuella effekter blir synliga i statistiken. Digitaliseringen av inköpen påverkas också av utvecklingen av det övriga digitaliseringsarbetet i statliga myndigheter. Bland andra Diggs uppföljningar visar att myndigheterna i allt större utsträckning blir digitalt mogna, även om nivån varierar mellan dem.<sup>38</sup>

Vi bedömer också att regeringens uppdrag till 15 myndigheter att återrapportera hur de arbetar för att öka digitaliseringen av inköpen kan ha bidragit till att öka tempot i digitaliseringen. Dessa myndigheter har tidigare endast i liten utsträckning gjort sina inköp digitalt. Under hösten 2025 ställde vi frågor till myndigheterna om vilka insatser de har vidtagit med anledning av uppdraget i regleringsbrevet. Av elva svarande myndigheter anger åtta att uppdraget i regleringsbrevet har lett till att myndigheten har vidtagit särskilda insatser för att öka digitaliseringen av inköpen.

Den vanligaste insatsen är inköpsanalyser i syfte att identifiera vilka inköp som är lämpliga att köpa digitalt. Flera myndigheter har också utsett e-handelsansvariga som arbetar dedikerat med frågan och de har omfördelat resurser för att klara uppgiften. I något fall har myndigheten anlitat konsulter. Några länsstyrelser har lånat personal på halvtid från andra länsstyrelser. Myndigheterna nämner även att uppdraget har lett till att de har förändrat arbetssätten i organisationen genom att exempelvis involvera upphandlingsansvariga tidigt i processen, upprätta särskilda e-handelsteam, ta fram nya riktlinjer, strategier och handlingsplaner samt utbilda personal. De tre myndigheterna som svarar att de inte har vidtagit några särskilda insatser med anledning av uppdraget, hade precis innan uppdraget kom inlett ett arbete för att öka de digitala inköpen. Det arbetet har fortsatt.

---

<sup>38</sup> Digg (2024). *Uppföljning av statliga myndigheters digitalisering 2024 – om data och AI*.

Myndigheterna har även rapporterat olika typer av åtgärder i årsredovisningarna för 2025. Hit hör bland annat att sätta upp avtal som abonnemang, informationsutbyten med leverantörer och ökat fokus på att matcha fakturor.

### 3.4 Både Statskontoret (tidigare ESV) och Digg har följt upp myndigheternas digitala inköp

Det finns statistik från både Statskontoret (tidigare ESV) och Digg som beskriver i vilken utsträckning myndigheterna digitaliserar de statliga inköpen. Myndigheterna följer upp området från olika perspektiv och med olika syften och metoder för datainsamling.

#### 3.4.1 Statskontoret (tidigare ESV) följer upp regelefterlevnad

Statskontoret (tidigare ESV) utför den så kallade EA-uppföljningen för att redovisa och analysera efterlevnaden av det ekonomiadministrativa regelverket till regeringen. En av omkring 50 regler som Statskontoret valt att inkludera i uppföljningen är regeln att myndigheter med fler än 50 anställda (årsarbetskrafter) ska göra elektroniska beställningar av de varor och tjänster som omfattas av kravet på elektroniska beställningar. Myndigheterna får själva uppskatta hur stor andel av sina beställningar de gör elektroniskt i denna uppföljning. Endast de myndigheter som svarar 100 procent räknas som att de följer regeln.<sup>39</sup>

#### 3.4.2 Digg hämtar in uppgifter från myndigheterna utifrån ett antal nyckeltal

Digg ska enligt 4 § 3 i förordning (2018:1486) med instruktion för Myndigheten för digital förvaltning främja elektroniska inköpsprocesser i offentlig förvaltning. Som en del av det uppdraget följer Digg upp e-handelsutvecklingen inom statliga myndigheter utifrån ett antal nyckeltal. Digg hämtar in uppgifter om antal leverantörsfakturor, antal

---

<sup>39</sup> ESV (2025). *Rapport EA-uppföljning 2024. Uppföljning av myndigheternas efterlevnad av det ekonomi-administrativa regelverket*. ESV 2025:13.

e-fakturer, andel matchade leverantörsfakturer och antal e-order. Utifrån denna data räknar Digg fram följande nyckeltal:

- Andel e-faktura per myndighet
- Andel matchade fakturer per myndighet
- Antal e-order per 100 årsarbetskrafter, fördelat per myndighet.

Digg har även kompletterat uppföljningen av myndigheternas nyckeltal med enkätundersökningar inom e-handelsområdet i syfte att öka kunskapen och främja en positiv utveckling.<sup>40</sup>

## 3.5 Det är svårt att bedöma statistiken

Statskontoret anser att det är svårt att utifrån de uppföljningar som görs av Digg och tidigare av ESV, numera Statskontoret, bedöma statistiken. Det beror både på att det är svårt att avgöra vad som är ett bra resultat för enskilda myndigheter, och att det finns vissa utmaningar med statistiken vad gäller exempelvis tillförlitligheten i nyckeltalen. Vi anser också att det är svårt att överblicka uppföljningen eftersom myndigheterna har olika utgångspunkter och perspektiv.

### 3.5.1 Det är svårt att avgöra vad som är ett bra resultat

Statskontoret (tidigare ESV) följer upp myndigheternas regelefterlevnad när det gäller elektroniska beställningar. I den senaste EA-uppföljningen var det 161 myndigheter som avvek från regelverket. Endast två myndigheter svarade ja på frågan om myndigheten har gjort elektroniska beställningar av alla varor och tjänster som omfattas av kravet i förordningen.<sup>41</sup>

De myndigheter som inte gör alla beställningar elektroniskt har fått ange ett intervall som bäst motsvarar den andel beställningar som de gör elektroniskt, av de som omfattas av regelverket. Men Statskontoret anser

---

<sup>40</sup> Digg (2022 och 2025). *Enkät rapport. Om e-fakturering och e-handel i offentlig förvaltning.*

<sup>41</sup> ESV (2025). *Rapport EA-uppföljning 2024. Uppföljning av myndigheternas efterlevnad av det ekonomi-administrativa regelverket.* ESV 2025:13.

att det är svårt att bedöma vilken nivå som kan betecknas som ett bra respektive sämre resultat utifrån ett effektivitetsperspektiv. En myndighet som har angett att 0–30 procent av beställningarna är elektroniska kan till exempel ha ett strategiskt arbete med inköpsprocessen och ha valt att digitalisera de beställningarna som omfattar störst inköpsvolym. De kan också ha valt att fokusera på att uppnå en hög grad av matchning och därigenom uppnå flera vinster.

Digg gör en så kallad ”trafikljusmätning” där myndigheternas nyckeltal får olika färger (grönt, gult eller rött) beroende på värdet. Detta ger en hänvisning om var myndigheterna befinner sig utifrån en relativ skala där de med de 25 procent högsta värdena i gruppen får grön färg, de 25 procent lägsta värdena får röd färg, och övriga gul färg. Men myndigheter inom samma färgkategori har resultat inom ett brett spann. När det gäller exempelvis andel matchade fakturor har de röda myndigheterna mellan 0 och 2 procents matchning, medan det gula mellanskiktet befinner sig mellan 2 och 34 procents matchning. Myndigheter som är gröna har en matchning mellan 36 och 96 procent.

Vi bedömer att flera parametrar är relevanta när man bedömer resultaten för enskilda myndigheter. Exempelvis borde en myndighet som främst gör sådana inköp som är enkla att digitalisera, såsom kontors- och förbrukningsmaterial, kunna ha en hög digitaliseringsgrad. För myndigheter som gör mer komplexa inköp kan det vara mer naturligt att digitaliseringsgraden är lägre.

### 3.5.2 Statistiken är svår att överblicka och bör tolkas med försiktighet

Statskontoret bedömer att det finns vissa utmaningar med den befintliga statistiken. För det första anser vi att det är svårt att få en överblick över statistiken.

Vi uppfattar också att själva statistiken ska tolkas med försiktighet. Det beror dels på att uppgifterna i EA-uppföljningen är en uppskattning från myndigheternas sida. Flera myndigheter som vi har varit i kontakt med menar att det är svårt att göra denna uppskattning och att det behövs mer analys för att kunna uttala sig om respektive myndighets resultat.

Vi uppfattar också att det finns skäl att tolka statistiken från Digg med viss försiktighet. Digg har konstaterat att flera siffror som redovisas i statistiken inte är korrekta. Myndigheten har upptäckt dessa felaktigheter efter dialog med flera av myndigheterna, och har i vissa fall korrigerat siffror i efterhand.<sup>42</sup>

Det finns också olika åsikter bland de aktörer som vi har varit i kontakt med angående hur träffsäkra Diggs nyckeltal är för att beskriva utvecklingen av digitaliseringen av inköpen. Ett sådant exempel är nyckeltalet ”antal e-order per 100 årsarbetskrafter”. Tanken är att kunna jämföra myndigheter av olika storlek och undersöka hur en enskild myndighet förflyttar sig över tid. Men flera aktörer menar att det är ett sämre nyckeltal för att beskriva utvecklingen på totalnivå då det är oklart vad nyckeltalet faktiskt innebär och hur externa bedömare ska tolka resultatet.

Statskontoret bedömer sammantaget att den befintliga statistiken kan användas för att undersöka hur enskilda myndigheter har utvecklats över tid men att statistiken inte lämpar sig lika väl för att jämföra myndigheter med varandra och för att bedöma myndigheternas arbete.

### 3.5.3 Uppföljningen har förlorat i styrkraft

Under de första åren av införandet av elektroniska beställningar i statsförvaltningen (2009–2015) följde ESV upp hur arbetet fortlöpte. Myndighetens uppföljning innehöll, utöver frågor om nyckeltal, även frågor som syftade till att fånga upp hur myndigheterna arbetade med att implementera e-handel. Frågorna kretsade bland annat kring orsakerna till att myndigheterna inte gjorde e-beställningar, i vilken utsträckning myndigheterna ställde krav på e-handel i sina upphandlingar, om de gjort några uppföljningar av inköpen och avtalstroheten och om myndigheterna hade strategier och planer inom e-handelsområdet.<sup>43</sup>

Statskontoret (tidigare ESV) har inte längre något uppdrag när det gäller digitala inköp, utan följer endast upp frågan om elektroniska beställningar utifrån ett regelefterlevnadsperspektiv. Diggs uppföljning visar i vilken

---

<sup>42</sup> Uppgift i e-post från Digg till Statskontoret 2025-09-10.

<sup>43</sup> ESV (2016). *Rapport E-handel och PEPPOL. Statusrapport 2015*. 2015:66.

utsträckning myndigheterna gör digitala inköp utifrån vissa nyckeltal. Men det finns inte någon uppföljning av myndigheternas strategiska arbete med den elektroniska inköpsprocessen utifrån ett helhetsperspektiv.

Vi bedömer att uppföljningen har förlorat i styrkraft under de senaste åren. Flera av de myndigheter som vi varit i kontakt med upplever att både Statskontorets (tidigare ESV:s) EA-uppföljning och Diggs så kallade trafikljusmätning initialt hade en effekt som blåslampa och innebar en sorts drivkraft för myndigheternas digitaliseringsarbete. Vi uppfattar att myndigheterna inte upplever samma tryck på förändring till följd av uppföljningen i dag. Myndigheterna legitimerar i viss mån sin egen låga andel digitala inköp genom att hänvisa till att övriga myndigheter också uppvisar ett ”dåligt” resultat.

## 4 Flera faktorer förklarar varför myndigheterna har kommit olika långt

I det här kapitlet redogör vi för olika faktorer som kan förklara varför myndigheterna har kommit olika långt i införandet av digitala inköp. Vår analys visar att det ofta handlar om en kombination av olika faktorer. Vi baserar våra iakttagelser i kapitlet dels på statistik och uppgifter från Digg, dels på den intervjustudie med myndigheter som vi har genomfört.

### 4.1 Sammanfattande iakttagelser

- Enligt myndigheterna är det resurskrävande att digitalisera inköp, både i inledningsskedet och för att upprätthålla de digitala inköpen.
- Det finns inga tillförlitliga beräkningar på hur stora kostnads-effektiviseringar myndigheterna kan göra genom att digitalisera sina inköp. Det finns inte heller några uppskattningar av hur stora kostnader digitaliseringen för med sig. Men hur stora kostnaderna blir förefaller inte ha ett tydligt samband med storleken på myndigheten.
- Det är inte en enskild faktor som avgör om en myndighet gör sina inköp digitalt eller inte, utan det är flera faktorer som samverkar. Det handlar både om faktorer som myndigheterna inte kan påverka själva och sådant som de har möjlighet att påverka:
  - Myndighetens storlek, storleken på inköpsvolymerna och vilken typ av inköp den behöver göra för att klara sitt uppdrag är centrala faktorer för huruvida en myndighet gör sina inköp digitalt. Dessa faktorer är fasta och går i princip inte att ändra på.
  - Myndigheten kan också själv påverka möjligheterna att arbeta framgångsrikt med digitalisering av inköp. Det handlar till exempel om hur de väljer att organisera sin inköpsverksamhet, men även om kulturfaktorer och ledarskap.

- Myndigheterna ger inte en och samma förklaring till varför de inte gör sina inköp digitalt.

## 4.2 Vissa myndigheter gör digitala inköp medan andra inte gör det

Det finns stora skillnader mellan myndigheterna när det gäller hur långt de har kommit i digitaliseringen av inköpen. Som vi konstaterat i kapitel 3 är det många myndigheter som inte lever upp till kraven i förordningen (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte. Men de flesta myndigheter har påbörjat arbetet med att digitalisera inköpen.

### 4.2.1 Graden av digitalisering skiljer sig mellan myndigheterna

Myndigheterna uppnår olika vinster beroende på vilken fas av digitaliseringen de befinner sig i. E-faktura är till exempel mycket utbrett i statsförvaltningen vilket innebär att de allra flesta myndigheter bör kunna uppnå fördelarna med bland annat minskad administration, snabbare fakturaflöde och minskad miljöpåverkan. De flesta myndigheter genomför också elektroniska beställningar, om än i olika utsträckning. Befintlig statistik visar också att allt fler myndigheter matchar allt fler fakturor mot beställning och bör därmed kunna hantera fakturor snabbt och effektivt, samt få bättre kontroll över sina betalningar.

Sammantaget kan vi konstatera att det finns stora variationer mellan myndigheterna och i hur långt i digitaliseringen de har kommit.

### 4.2.2 Det finns skillnader mellan jämförbara myndigheter

Statskontoret kan också konstatera att det finns stora skillnader mellan jämförbara myndigheter. Utifrån den statistik som finns tillgänglig har vi analyserat skillnader mellan myndigheter utifrån olika parametrar. I avsnitt 4.4 beskriver vi exempelvis hur myndigheternas storlek och inköpsvolym påverkar graden av digitalisering. Men vi ser även att det inom en och samma kategori av myndigheter kan finnas stora skillnader.

Vi bedömer att det krävs fördjupad kunskap om respektive myndighet för att kunna göra en så korrekt analys som möjligt. Vi ger därför endast några exempel som illustrerar skillnader mellan myndigheter som bedriver

liknande typ av verksamhet och som därmed också går att jämföra med varandra:

- *Skillnader mellan lärosäten:*

Det finns skillnader i andel matchade fakturor som vi inte ser kan förklaras av uppenbara faktorer som exempelvis myndighetens storlek. Vissa mindre lärosäten matchar fakturor mot beställning i stor utsträckning, till exempel Blekinge Tekniska högskola (93 procents matchning), medan andra gör det i lägre utsträckning, till exempel Konstfack (2 procent). Det finns även variationer mellan större lärosäten, till exempel Lunds universitet (26 procent) och Karolinska institutet (7 procent).<sup>44</sup>

- *Skillnader mellan länsstyrelser:*

Detsamma gäller för länsstyrelserna. Vissa stora länsstyrelser matchar fakturor i stor utsträckning, till exempel Länsstyrelsen i Västra Götalands län (78 procent) medan andra gör det i lägre utsträckning, till exempel Länsstyrelsen i Skåne län (21 procent). Det finns också skillnader mellan de mindre länsstyrelserna, till exempel Länsstyrelsen i Norrbottens län som matchar 32 procent av fakturorna och Länsstyrelsen i Blekinge län som endast matchar 1 procent av sina fakturor. Våra intervjuer visar att vissa länsstyrelser har prioriterat arbetet med att digitalisera inköpen.

### 4.2.3 Flera faktorer samspelar

Vår analys visar att det finns flera faktorer som kan förklara varför vissa myndigheter har valt att satsa tid och resurser på att införa system för digitala inköp medan andra inte har gjort det. Dessa faktorer kan till viss del förklara varför vissa myndigheter har lättare att införa digitala inköp än andra. Myndigheterna motiverar införandet av digitala inköp, eller förklarar varför de inte har infört digitala inköp på olika sätt.

I avsnitten som följer fördjupar vi vår analys kring varför det finns skillnader mellan myndigheterna. Vi konstaterar att det både handlar om

---

<sup>44</sup> Siffrorna avser myndigheternas resultat 2024. Digg (2025). *Uppföljning av myndigheternas e-handel*.

faktorer som myndigheterna inte kan påverka själva och sådant som de har möjlighet att påverka.

## 4.3 Svårt att överblicka kostnader och eventuella vinster

Det är resurskrävande för myndigheter att införa och upprätthålla system för digitala inköp. Vår analys visar att myndigheter som ser att digitala inköp leder till vinster eller olika former av nyttor för den enskilda myndigheten kan ha lättare att motivera att avsätta resurser och prioritera arbetet. Våra intervjuer visar att det varierar om och vilka vinster som enskilda myndigheter ser med att göra sina inköp digitalt. Statskontoret ser också att digitala inköp medför nyttor på samhällsnivå som inte är uppenbara för den enskilda myndigheten.

### 4.3.1 Att införa och upprätthålla system för digitala inköp kräver resurser

Digitala inköp kräver resurser, bland annat för att införa och upprätthålla system och kompetens. Vi har inte funnit underlag som visar hur mycket resurser enskilda myndigheter har lagt på att digitalisera sina inköp. Det finns inte heller några schablonkostnader att utgå från. Vi uppfattar att det krävs initiala resurser för att bland annat:

- upphandla systemstöd, om organisationen inte har funktionen i exempelvis sitt ekonomisystem,
- göra eventuella integrationer till andra systemstöd som tillämpas i inköpsprocessen,
- ta fram och utbilda en beställarorganisation och
- konfigurera och sätta upp systemet.

Myndigheterna som vi har intervjuat betonar också att det inte bara handlar om en engångsinsats utan att det krävs löpande arbete för att upprätthålla systemet. Det krävs resurser för att bland annat:

- kontinuerligt underhålla systemet på grund av anställda som slutar och nya som tillkommer,
- kontinuerligt utbilda nyanställda,

- löpande underhålla avtal som löper ut och nya som tillkommer och
- löpande uppdatera prislistor.

Vår analys visar att myndigheterna generellt avsätter minst en eller i vissa fall två dedikerade resurser som arbetar löpande med förvaltning av den digitala inköpsprocessen. Detta motsvarar i genomsnitt en till två årsarbetskrafter, det vill säga cirka en till två miljoner kronor per år. Våra intervjuer visar att det gäller oavsett storleken på myndigheten, men på de största myndigheterna kan årsarbetskrafterna fördelas på något fler tjänster. Det innebär att det förhållandevis blir mer betungande för de mindre myndigheterna att arbeta med digitala inköp. För större myndigheter innebär arbetet med digitala inköp däremot en relativt låg kostnad.

#### 4.3.2 Myndigheterna gör olika antaganden om möjliga vinster av att införa digitala inköp

Vår analys visar att myndigheterna gör olika antaganden om huruvida digitala inköp kan leda till kostnadseffektiviseringar på den egna myndigheten. De gör också olika bedömningar av huruvida eventuella effektiviseringar kan kompensera för de initiala investeringskostnaderna som krävs.

En del myndigheter framhåller att de inte prioriterar att införa digitala inköp, eftersom de bedömer att investeringen inte kommer att återbetalas. Andra myndigheter menar att digitalisering av inköpen kan leda till mer effektiva processer som minskar de administrativa kostnaderna och därmed sparar pengar åt myndigheten. Till exempel kan de spara pengar på att de endast behöver hantera fakturor med avvikelser i stället för alla fakturor. En del myndigheter framhåller att de ekonomiska vinsterna främst uppstår på sikt när de använder inköpsdata för att göra analyser och planera inköp.

Men myndigheterna som vi har intervjuat har inte gjort några faktiska beräkningar av potentiella vinster eller besparingar. Det finns inte heller några underlag som redovisar generella beräkningar över hur stora effektiviseringar olika typer av myndigheter kan göra genom digitaliserade inköp. ESV har i en rapport skrivit om införandet av ett system för digitala inköp i Finland. Där framgår det att de finska

myndigheterna bedömer att de finska handläggningskostnaderna för inköpen minskar med 41 euro per faktura när de använder sig av systemet.<sup>45</sup> Men vi bedömer att det inte är givet att denna beräkning går att applicera på svenska myndigheter utan närmare kännedom om det finska systemet.

### 4.3.3 Digitala inköp kan medföra ökad kontroll och administrativa nyttor

Myndigheter som vi har intervjuat menar att digitala inköp ökar deras möjligheter till kontroll av inköp och leverantörer, vilket kan bidra till att minska riskerna för korruption och till att upptäcka blufffakturer. Digitala inköp gör det enklare för myndigheterna att se vad olika fakturer gäller och skapar möjlighet att stoppa olämpliga inköp samt att kontrollera att de får varor eller tjänster till det pris som är avtalat. Myndigheter beskriver att digitala inköp ger bättre möjlighet till avtalstrohet gentemot leverantörer och bättre möjligheter till uppföljning.

Flera av de myndigheter som vi har intervjuat beskriver även andra typer av vinster med att införa digitala inköp. En myndighet menar till exempel att den primära vinsten med att införa digitala inköp har varit att ekonomifunktionen på myndigheten får bättre möjligheter att öka servicen till kärnverksamheten. Digitaliseringen innebär att de kan ge stöd till medarbetare inför olika typer av inköp. Digitala inköp kan även bidra till att myndigheten framstår som mer professionell i externa relationer och att förtroendet för myndigheten ökar.

### 4.3.4 Vissa nyttor uppstår på samhällsnivå men är svåra att se för enskilda myndigheter

Statskontoret konstaterar att vissa av nyttorna som regeringen ser med digitala vinster uppstår på samhällsnivå. Regeringen har exempelvis lyft fram att en ökad användning av digitala inköp kan generera data som möjliggör analyser på samhällsnivå.<sup>46</sup> Men enskilda myndigheter upplever inte dessa vinster direkt i den egna myndigheten. Vi bedömer att det kan

---

<sup>45</sup> ESV (2023:48). *Inköpsanalyser effektiviserar statlig inköpsverksamhet*, s. 24.

<sup>46</sup> Proposition 2024/25:1. *Budgetpropositionen för 2026. Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning*.

vara en anledning till att enskilda myndigheter har svårt att förstå varför det är viktigt att prioritera digitala inköp i den egna organisationen.

## 4.4 Myndighetens storlek och inköpsvolym har betydelse

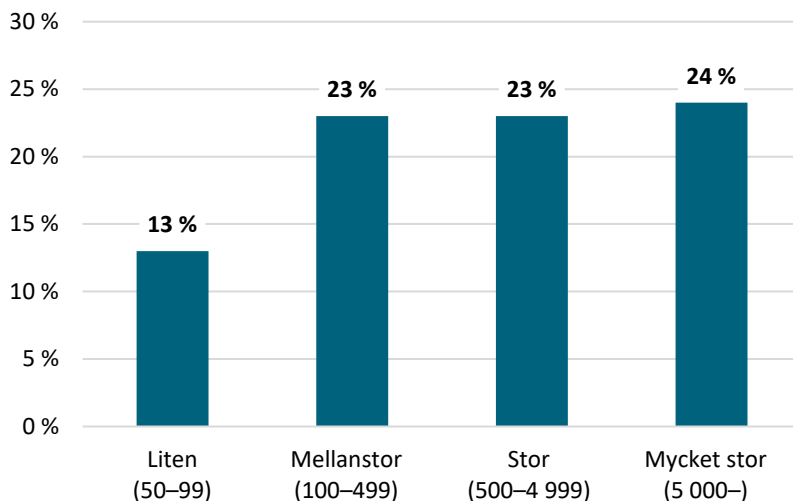
Hur många årsarbetskrafter en myndighet har och volymen på myndighetens inköp påverkar också om en myndighet gör sina inköp digitalt eller inte. Detta är ofta sammanfallande faktorer: myndigheter med färre årsarbetskrafter gör också ofta inköp till mindre volymer. Vi bedömer att myndighetens storlek och inköpsvolym inte ensamt är avgörande för om en myndighet gör sina inköp digitalt eller inte, men att dessa faktorer är en central förklaring till varför eller varför inte en myndighet gör sina inköp digitalt. Kostnaderna för att införa digitala inköp förefaller vara ungefär samma oavsett hur många anställda en myndighet har eller hur stora deras inköpsvolymer är. Därför blir kostnaderna relativt stora för små myndigheter, jämfört med för stora myndigheter.

### 4.4.1 Myndigheter med fler än hundra anställda har kommit längre i digitaliseringen

En faktor som till viss del kan förklara varför vissa myndigheter kommit längre än andra i arbetet med digitala inköp är myndighetens storlek, mätt i antal årsarbetskrafter. Det är inte otvetydigt så att ju större myndigheten är, desto lättare har den att införa digitala inköp.

Vår analys av data från Digg visar att små myndigheter (med 50–99 årsarbetskrafter) i genomsnitt har betydligt lägre andel matchade leverantörsfakturor, jämfört med större myndigheter (figur 3). Det är dock ingen egentlig skillnad mellan de myndigheter som kategoriseras som mellanstora, stora och mycket stora.

**Figur 3. Andel matchade leverantörsfakturer i genomsnitt uppdelat på olika kategorier av myndigheter efter årsarbetskrafter, 2024.**



Källa: Digg 2024 och Statskontoret 2025.<sup>47</sup>

De små myndigheter som vi har intervjuat menar att de inte har möjlighet att avsätta den tid eller de resurser som krävs för att införa och upprätthålla digitala inköp. Flera av dem som vi har pratat med framhåller att myndighetsledningen inte har prioriterat frågan och att det inte är möjligt att efterleva förordningen givet de resurser de har. En annan förklaring som framkommer är att mindre myndigheter ofta gör få inköp och/eller har mindre inköpsvolym. Därför kan ekonomifunktionen på en mindre myndighet ofta uppleva att den redan ”har koll” på de inköp som görs på myndigheten, och därför inte har ett så stort behov av att införa digitala inköp.

Även stora myndigheter kan dock ha utmaningar som har att göra med myndighetens storlek. Det är generellt svårare för mycket stora myndigheter att genomföra förändringar eftersom beslut behöver gå genom flera

---

<sup>47</sup> Uppgifter från Digg avser andel matchade leverantörsfakturer 2024, se Digg (2025). *Uppföljning av myndigheternas e-handel*. Uppgifter från Statskontoret avser myndigheternas storlek i antal årsarbetskrafter 2024.

nivåer. Det kan också ta längre tid att införa nya system och utbilda medarbetare på de största myndigheterna.

Några mellanstora myndigheter som vi har intervjuat menar att deras storlek har varit en fördel i införandet av digitala inköp. Detta eftersom de är tillräckligt stora för att ha de resurser som krävs, men inte så stora att det blir trögt att införa nya arbetssätt.

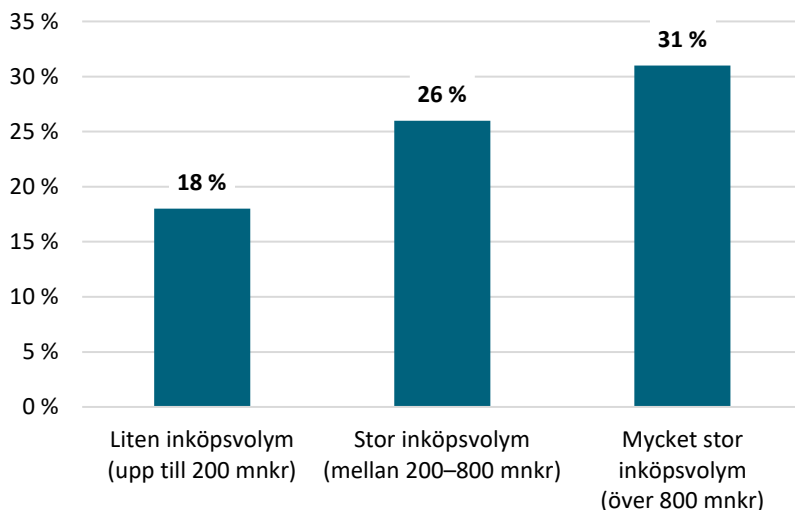
#### 4.4.2 Myndigheter med stora inköpsvolymen har kommit längre i digitaliseringen

Vår analys visar att myndigheter med en liten inköpsvolym (upp till 200 miljoner kronor) i genomsnitt har betydligt lägre andel matchade leverantörsfakturer jämfört med myndigheter som har en mycket stor inköpsvolym (över 800 miljoner kronor).<sup>48</sup> Andelen matchade fakturer bland myndigheter med en mycket stor inköpsvolym är 31 procent. För myndigheterna med en liten inköpsvolym är andelen matchade fakturer 18 procent (figur 4).

---

<sup>48</sup> Vi har utgått från ESV:s beskrivning av typmyndigheter inom inköp i rapporten *Inköpsanalyser effektiviserar statlig inköpsverksamhet*, ESV 2023:48. Mycket stor inköpsvolym avser myndigheter vars inköp är över 800 miljoner kronor, stor inköpsvolym är mellan 200 och 800 miljoner kronor, liten inköpsvolym är upp till 200 miljoner kronor.

**Figur 4. Andel matchade leverantörsfakturer i genomsnitt uppdelat på olika kategorier av myndigheter efter inköpsvolym, 2024.**



Källa: Digg och ESV 2024.<sup>49</sup>

Mindre myndigheter har generellt sett en mindre inköpsvolym än stora myndigheter. De små myndigheterna matchar också i lägre grad fakturorna än de stora myndigheterna. Bland myndigheter med upp till 99 årsarbetskrafter och en liten inköpsvolym är andelen matchade fakturer 12 procent. Stora myndigheter med fler än 5 000 årsarbetskrafter och en mycket stor inköpsvolym matchar i genomsnitt 40 procent av fakturorna.

---

<sup>49</sup> Uppgifter från Digg avser andel matchade leverantörsfakturer, se Digg (2024). *Uppföljning av myndigheternas e-handel för helår 2024*. Uppgifter från ESV avser myndigheternas totala konsumtion, hämtade från ESV:s databas Wise (omkostnader för konsumtion och investeringsverksamhet), uppgifter inkomna via e-post 2025-10-17.

### 4.4.3 En central inköpsfunktion underlättar arbetet med digitala inköp på större myndigheter

Ytterligare en faktor som till viss del kan förklara skillnader mellan myndigheter är hur de har valt att organisera sin inköpsverksamhet. Många större myndigheter framhåller att det är lättare att arbeta med digitala inköp om det finns en central inköpsfunktion. Vissa myndigheter har därför valt att göra ett begränsat antal medarbetare till behöriga beställare, för att inte behöva utbilda alla medarbetare i digitala inköp.

En decentraliserad organisation innebär i stället att ett stort antal eller alla medarbetare kan lägga beställningar själva. I en decentraliserad organisation finns många sällananvändare som behöver lära sig systemet och risken för felaktigheter blir större än om organisationen är centraliserad. En stor myndighet med en decentraliserad organisation beskriver att mycket tid gick åt till att ge support till sällananvändare och att rätta till felaktigheter. Myndigheten gick därefter över till att ha några enstaka e-handelskoordinatorer som utbildades i hela inköpsprocessen vilket de beskrev som mycket lyckat.

Mindre myndigheter uppger att de inte har samma behov av att ha en central funktion. Små myndigheter menar att det ofta är lättare att låta medarbetarna göra sina egna inköp med stöd av till exempel ekonomi-funktionen.

Statskontoret har tidigare konstaterat att lärosäten upplever att generella regelverk, exempelvis förordning (2003:770) om elektroniska beställningar, är betungande. Statskontoret förklarar detta delvis med att lärosäten har decentraliserade arbetssätt. Dessa involverar ofta ett stort antal personer i kärnverksamheten i stället för att hantera regelverken centralt.<sup>50</sup>

---

<sup>50</sup> Statskontoret (2025). *Generella regelverk för förvaltningsmyndigheter – konsekvenser för universitet och högskolor*. Rapport 2025:11.

## 4.5 Typ av inköp påverkar i vilken utsträckning myndigheter gör digitala inköp

Det finns en stor variation i de varor och tjänster som myndigheter köper in, vilket kan vara en orsak till att de har kommit olika långt i att digitalisera sina inköp.

I princip samtliga myndigheter som vi har intervjuat menar att vissa typer av inköp är lättare att digitalisera än andra, framför allt kontorsmaterial och förbrukningsartiklar. I Diggs uppföljning om e-handel framgår att myndigheterna gör digitala inköp i större utsträckning inom vissa kategorier av varor och tjänster. Diggs uppföljning visar också att de vanligaste kategorierna där myndigheterna gör sina inköp digitalt är förbrukningsmaterial. Därefter är de vanligaste kategorierna IT-arbetsplats och rapporter/expertinfo.<sup>51</sup>

Vår analys visar att flera myndigheter inte verkar känna till de lösningar som kan finnas för att digitalisera mer komplexa typer av inköp.

### 4.5.1 Inköp av kontorsmaterial och förbrukningsvaror är enkla att digitalisera

Kontorsmaterial och förbrukningsvaror är sådana typer av varor som myndigheterna behöver köpa in löpande, där det finns gemensamma statliga ramavtal och som myndigheterna anser är enkla att digitalisera. Statens servicecenter har skapat så kallade ”punch-out”-lösningar för en del varor vilket förenklar digitala inköp. Särskilt mindre myndigheter uppskattar denna typ av lösning, eftersom de inte själva har möjligheter att få leverantörer att ansluta sig till systemet.

### 4.5.2 Många mindre leverantörer och stora engångsinköp kan försvåra digitaliseringen

Några av myndigheterna som vi har intervjuat uppger att de har många små, ofta lokala leverantörer vilket försvårar digitala inköp. Leverantörerna kan ha svårt eller vara ovilliga att ansluta sig till e-handelslösningar.

---

<sup>51</sup> Digg (2025). *Enkät rapport. Om e-fakturering och e-handel i offentlig förvaltning.*

Myndigheterna kan ha behov av inköp som endast tillhandahålls av en eller ett fåtal leverantörer och är därför försiktiga med att ställa krav på dem. Myndigheterna kan även ha verksamhet spridd över stora delar av landet eller en omfattande lokal organisation. Riksrevisionen har tidigare konstaterat att beställare i sådana fall kan vilja gynna lokala leverantörer av exempelvis lokalpatriotiska skäl.<sup>52</sup>

Flera myndigheter gör stora engångsinköp som de menar är svåra att göra digitalt. Det kan till exempel handla om inköp av konstverk eller av material till en utställning. Myndigheter som gör stora entreprenadinköp, som till exempel Trafikverket, anser också att det är svårt att göra dessa digitalt.

### 4.5.3 Tjänster och oplanerade inköp upplevs svåra att digitalisera men det finns lösningar

Många myndigheter som vi har intervjuat menar att det är särskilt svårt att digitalisera inköp av tjänster. De framhåller att e-handelssystemen ofta är utformade för att passa inköp av varor där man på förhand känner till priset och vet vad man får. När man köper till exempel en konsulttjänst är det inte lika enkelt att lägga en beställning med ett belopp och sedan matcha fakturan, eftersom man ofta inte vet vad tjänsten kommer att kosta (till exempel hur många timmar en konsult behöver för att utföra en viss tjänst) på förhand.

Men det finns fungerande lösningar i e-handelssystemen för att lägga in tjänster, vilket kommer fram i våra intervjuer. Vissa myndigheter använder sig av dessa medan andra inte känner till dem.

Vad gäller tjänster som myndigheter köper löpande eller återkommande, som resor och telefoni, finns det abonnemangslösningar. Enligt Digg räknas även fakturor som knyts till abonnemang som matchade fakturor, på samma sätt som fakturor som knyts till en order. Men några av myndigheterna som vi har intervjuat uppger att det, trots detta, är svårt eller omöjligt att få in till exempel resor i e-handelssystemet.

---

<sup>52</sup> Riksrevisionen (2019). *Köp på saklig grund – myndigheters skydd mot förtroendeskadliga närståendetransaktioner*. RiR 2019:8.

Oplanerade inköp kan vara svåra att göra digitalt enligt vissa myndigheter. Ett exempel är Polismyndigheten som ofta köper varor och tjänster utifrån behov som uppstår plötsligt i den operativa verksamheten, vilka de menar är svåra att digitalisera. Samtidigt finns det myndigheter som har hittat lösningar för vissa oplanerade inköp genom att till exempel sätta upp abonnemang.

## 4.6 Ledarskap och organisationskultur påverkar om en myndighet gör digitala inköp

En avgörande faktor för att en myndighet ska göra sina inköp digitalt är att myndighetens ledning prioriterar frågan. Prioriteringen behöver inte alltid hänga ihop med att myndigheten ser ekonomiska eller andra vinster med att införa digitala inköp.

Våra intervjuer visar att vissa myndigheter som gör digitala inköp motiverar detta med att det är viktigt med regelefterlevnad. De beskriver att det finns en kultur på myndigheten att följa regler även om det är resurskrävande. Statskontoret har även tidigare lyft fram att olika myndigheter har olika ambitionsnivåer när det gäller att följa olika regelverk.<sup>53</sup>

En myndighet som vi har intervjuat beskriver att en viktig framgångsfaktor varit att myndighetschefen betonade vikten av ”den välskötta myndigheten med hög regelefterlevnad” och att hen tydligt stod bakom digitaliseringen i de fall den ifrågasattes internt. Flera andra myndigheter har också lyft vikten av att ledningen har varit tydlig med att frågan är prioriterad och att ledningen ger sitt stöd till den funktion på myndigheten som ansvarar för införandet.

På motsvarande sätt beskriver flera myndigheter som inte i så stor utsträckning gör sina inköp digitalt att deras ledning inte har prioriterat frågan, att det finns ett ointresse hos ledningen eller att ledningen har signalerat att det inte är en viktig fråga.

---

<sup>53</sup> Statskontoret (2025). *Generella regelverk för förvaltningsmyndigheter – konsekvenser för universitet och högskolor*. Rapport 2025:11.

Vår analys visar också att myndigheter som har genomgått eller står inför större förändringar, så som sammanslagningar eller andra typer av omorganisationer, eller nedskärningar, har svårt att prioritera arbetet med att digitalisera inköpen. Det gäller även myndigheter som har ett hårt politiskt tryck på sig att leverera inom sin kärnverksamhet, till exempel Polismyndigheten.

## 5 Myndigheterna behöver mer stöd

En digital inköpsprocess berör flera olika frågor såsom ekonomi, inköp, upphandling och digitalisering. Flera myndigheter är därför inblandade i att på olika sätt ge stöd åt andra myndigheter i deras arbete med att digitalisera sina inköp. I detta kapitel beskriver vi vilken roll dessa stödmyndigheter har och hur de myndigheter vi har intervjuat upplever att stödet fungerar.

### 5.1 Sammanfattande iakttagelser

- Myndigheter har svårt att få en överblick över vilket stöd de kan få av stödmyndigheterna. Men Statskontoret bedömer att det finns goda förutsättningar för ett mer sammanhållet stöd i och med att UHM får ett utökad uppdrag 2026 som innebär att de har ansvar för fler delar av stödet.
- Flera myndigheter har behov av mer praktiskt stöd för att öka digitaliseringen av inköpen. Myndigheterna efterfrågar mer kompetens och önskar även utbyta erfarenheter med andra myndigheter som har hanterat liknande utmaningar. Myndigheterna efterfrågar också information om hur de kan göra komplexa inköp digitalt.
- Statskontoret bedömer att vissa myndigheter har låg kännedom om föreskrifterna och om vilka inköp som omfattas av förordningen. De behöver bland annat grundläggande kunskaper om vilka inköp som är undantagna från regeringens krav på digitalisering.
- Flera myndigheter upplever att de statliga ramavtalen inte är e-handelsvänliga. Kammarkollegiet menar dock att avtalen är e-handelsvänliga redan i dag. Vi bedömer att utmaningarna finns både hos myndigheterna och Kammarkollegiet.
- Vissa myndigheter efterfrågar ökat stöd från SSC. Det gäller främst mindre myndigheter och myndigheter som gör inköp som är enkla att digitalisera. SSC står dock inför vissa utmaningar framöver som påverkar deras möjligheter att utveckla sina tjänster.

## 5.2 Flera myndigheter upplever att stödstrukturen är otydlig

I dag har flera stödmyndigheter instruktionsenliga uppgifter som innebär att de ska ge andra myndigheter stöd i arbetet med att digitalisera inköp. Men flera myndigheter upplever att det är svårt att få en överblick över vilken roll de olika stödmyndigheterna har och vilken typ av stöd de erbjuder.

### 5.2.1 Flera myndigheter med olika uppdrag skapar otydliga roller

Under de senaste åren har myndigheter behövt vända sig till flera olika stödmyndigheter i arbetet med att digitalisera sina inköp: Digg, Upphandlingsmyndigheten (UHM), Kammarkollegiet och SSC. De erbjuder stöd i olika delar av den digitala inköpsprocessen och myndigheter behöver ofta ha kontakt med flera av dem i sitt arbete.

Men myndigheterna upplever att gränserna för stödmyndigheternas ansvarsområden är otydliga, vilket gör att det är oklart för myndigheterna vilken stödmyndighet de ska vända sig till i olika frågor. Regeringen har dock aviserat organisationsförändringar på området, med intentionen att de ska träda i kraft den 1 juli 2026<sup>54</sup> (se avsnitt 5.2.2). Nedan beskriver vi hur den nuvarande ansvarsfördelningen ser ut.

**UHM** har ansvar för att bidra till att hela inköpsprocessen kan genomföras elektroniskt och delta i standardiseringen av densamma.<sup>55</sup> UHM:s ansvar berör i första hand e-upphandlingsdelen, som brukar kallas för ”pre-award”. E-upphandling är en process där alla steg i upphandlingsprocessen hanteras digitalt: förberedelser, upphandlingsdokument, annonsering, utvärdering, teckna upphandlingskontrakt och att tillämpa och förvalta kontrakt.

---

<sup>54</sup> Regeringsbeslut Fi2025/01825. *Uppdrag till Upphandlingsmyndigheten att förbereda inordnandet av vissa uppgifter från Myndigheten för digital förvaltning och Kammarkollegiet.*

<sup>55</sup> 2 § 5 förordning (2015:527) med instruktion för Upphandlingsmyndigheten.

**Digg** ansvarar för att främja elektroniska inköpsprocesser och för frågor om anslutning till den europeiska infrastrukturen för elektroniska inköp.<sup>56</sup> Det innebär att Digg ansvarar för att främja arbetet med fakturering och uppföljning, det vill säga de delar av processen som kallas ”post-award”. Digg ansvarar också för föreskrifterna som hör till förordning (2003:770) om statliga myndigheters informationsutbyte.

**Kammarkollegiet (Statens inköpscentral)** ansvarar för att upphandla och förvalta samordnade ramavtal för statliga myndigheter och ska tillhandahålla stöd vid avrop från de avtalen.<sup>57</sup> Myndigheten utreder inför nya upphandlingar vilken typ av e-handel som passar det som upphandlas och anpassar ramavtalets villkor därefter. Varje avropande myndighet/organisation behöver själv sätta upp e-handeln i sitt eget systemstöd. Det innebär att Kammarkollegiet främjar e-handeln i staten på ett praktiskt sätt, även om de inte har någon uttalad uppgift på området.

**Statens servicecenter (SSC)** har till uppgift att tillhandahålla tjänster som gäller administrativt stöd åt myndigheterna. Tjänsterna kan bestå av enbart beställningar och betalning med systemstöd som möjliggör elektroniska beställningar, eller av ett helt digitalt flöde mellan beställning och betalning av fakturan.<sup>58</sup>

## 5.2.2 Ett breddat uppdrag till UHM skapar förutsättningar för ett mer sammanhållet arbete

Regeringen har aviserat att UHM ska få ett helhetsansvar för att främja den elektroniska inköpsprocessen, för att skapa samordningsvinster och bättre förutsättningar för digitalisering av offentliga inköp. Det innebär bland annat att de ska överta uppgifter som Digg har idag.<sup>59</sup>

---

<sup>56</sup> 4 § förordning (2018:1486) med instruktion för Myndigheten för digital förvaltning.

<sup>57</sup> Förordning (2007:824) med instruktion för Kammarkollegiet.

<sup>58</sup> Förordning (2012:208) med instruktion för Statens servicecenter.

<sup>59</sup> Proposition 2025/26:1. *Budgetpropositionen för 2026. Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning*; Regeringsbeslut Fi2025/01825. *Uppdrag till Upphandlingsmyndigheten att förbereda inordnandet av vissa uppgifter från Myndigheten för digital förvaltning och kammarkollegiet*; SOU (2025:13). *En effektivare organisering av mindre myndigheter – en analys och förslag*.

Kammarkollegiets uppgift att upphandla samordnade ramavtal ska också överföras till UHM från och med 1 januari 2027, vilket innebär att myndigheten även får ansvar för den statliga inköpssamordningen.<sup>60</sup>

### 5.2.3 Valfungerande samverkan kring standarder

Statskontoret bedömer att samverkan kring standarder är en del av stödstrukturen som fungerar väl. Digg, Kammarkollegiet och UHM driver tillsammans med Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) samarbetet Single Face to Industry (SFTI).<sup>61</sup> SFTI rekommenderar standarder för elektronisk affärskommunikation. Standarderna består av specifikationer för både innehåll och tekniska format i de meddelanden som köpare och leverantörer utväxlar.<sup>62</sup> Ett exempel på gemensam internationell standard är Peppol, som alla statliga myndigheter ska använda.

Digg, Kammarkollegiet och UHM upplever att SFTI fungerar väl. Även andra myndigheter som vi har varit i kontakt med anser att det är positivt att SFTI rekommenderar gemensamma tekniska standarder. Denna typ av standarder underlättar deras arbete med digitaliseringen av inköpen.

## 5.3 Myndigheterna behöver mer praktiskt stöd kring digitala inköp

Flera myndigheter beskriver att de har behov av mer kompetens och stöd för att öka digitaliseringen av sina inköp.

### 5.3.1 Myndigheterna har svårt att tolka föreskrifterna

Digg har tagit fram föreskrifter som är kopplade till förordningen om digitala inköp. Där framgår det bland annat vilka typer av inköp som är undantagna från kravet på digitala inköp.<sup>63</sup> Vi ser att myndigheterna har

---

<sup>60</sup> SOU (2025:13). *En effektivare organisering av mindre myndigheter – analys och förslag*, s. 286–299.

<sup>61</sup> Från 2027 kommer SFTI drivas av UHM och SKR då delar av Digg och Kammarkollegiet övergår till UHM.

<sup>62</sup> SFTI (2024). *Om digitala inköp*. (Hämtad 2025-12-08).  
<https://sfti.se/sfti/omdigitalainkop.44450.html>

<sup>63</sup> Digg (2021). *Myndigheten för digital förvaltnings föreskrifter om hantering av beställningar och standarder vid elektroniskt informationsutbyte*. MDFFS 2021:1.

låg kännedom om föreskrifterna. Det kan i förlängningen innebära att myndigheterna överskattar svårigheterna med att digitalisera inköpen. Det innebär också att myndigheterna kan utgå från fel statistik när de uppskattar hur stor andel av sina beställningar som de gör elektroniskt när de rapporterar in underlag för EA-uppföljningen till Statskontoret (tidigare ESV).

Vilken typ av inköp som myndigheterna gör påverkar digitaliseringsgraden (avsnitt 4.5). Myndigheterna lyfter till exempel att det är svårt att digitalisera oplanerade köp, engångsköp och vissa tjänster, däribland företagshälsovård och kollektivtrafik. Men flera av dessa typer av inköp är undantagna enligt Diggs föreskrifter. Föreskrifterna anger till exempel att hanteringen av elektroniska beställningar är avgränsade till momspliktiga köp enligt mervärdesskattelagen. Förenklade fakturor och inköp som görs genom personligt utlägg alternativt betalas med kort där myndigheten är betalningsansvarig omfattas inte av kravet att hantera beställningen elektroniskt.<sup>64</sup> Vår analys visar att myndigheterna har svårt att ta till sig innehållet av föreskrifterna eller gör olika tolkningar av vilka inköp som är undantagna från föreskrifterna.

Vi noterar även att det är lätt att misstolka hänvisningen i föreskrifterna till 11 kapitel i mervärdesskattelagen eftersom lagen har ändrats sedan 2021 när Digg beslutade om föreskrifterna.

### 5.3.2 Myndigheterna önskar mer praktiskt stöd och erfarenhetsutbyten

Vid våra intervjuer framför flera myndigheter att det är bra att det finns generella stödmaterial på exempelvis Diggs och UHM:s webbplatser. Materialen fungerar som inspiration för myndigheterna. De beskriver däremot ett behov av praktiskt inriktade stöd som är mer anpassade efter olika myndigheters behov. Dessa skiljer sig åt beroende på vilket e-handelssystem som myndigheterna använder och hur långt myndigheterna har kommit i digitaliseringen av inköpen. Det är också stor skillnad mellan vilka typer av inköp som myndigheterna gör, vilket också påverkar deras behov av stöd. Flera myndigheter menar att de utbildningar som finns är

---

<sup>64</sup> Digg (2021). *Myndigheten för digital förvaltnings föreskrifter om hantering av beställningar och standarder vid elektroniskt informationsutbyte*. MDFFS 2021:1.

för generella. De efterfrågar mer verksamhetsanpassade stöd och utbildningar som riktar sig till myndigheter som har kommit olika långt i digitaliseringsprocessen.

Statskontoret uppfattar att myndigheternas efterfrågan på mer verksamhetsanpassade utbildningar i viss mån överensstämmer med de förslag på utbildningar som Digg respektive SSC har tagit fram under 2024. Digg fick i uppdrag att ta fram ett utbildningskoncept som kan öka användningen av e-handelssystem hos upphandlande myndigheter och enheter. Digg föreslog en utbildning som exempelvis kan riktas till myndigheter som redan har e-handel, men som behöver en nystart.<sup>65</sup> SSC har, i enlighet med regeringens uppdrag, tagit fram en pilotutbildning om hur myndigheter kan öka användningen av digitala beställningar via e-handelssystem.<sup>66</sup>

Samtidigt betonar myndigheter att det är i erfarenhetsutbyte praktiker emellan som den största nyttan finns. Vissa myndigheter har tagit initiativ till möten med andra myndigheter som har kommit längre i digitaliseringen av inköpen. Det finns till exempel ett e-handelnätverk mellan länsstyrelser där de delar med sig av tips och råd. Även Försäkringskassan och Skolverket har vid flera tillfällen haft möten med andra myndigheter där de har visat hur de praktiskt har gått till väga för att lösa digitaliseringen av komplexa inköp. Men det saknas mer strukturerade former för erfarenhetsutbyten mellan myndigheterna.

### 5.3.3 Myndigheter efterfrågar mer praktiskt stöd i att göra digitala inköp inom ramavtal

Myndigheterna efterfrågar mer praktiskt stöd även i att göra digitala inköp inom gemensamma statliga ramavtal. Vår analys visar att det finns skillnader mellan myndigheternas upplevelse av hur svårt det är att göra digitala inköp inom de statliga ramavtalen, och Kammarkollegiets bild av att ramavtalen är e-handelsanpassade.

---

<sup>65</sup> Digg (2025). *Årsredovisning 2024. Ärendenummer 2024–7314*, s. 32–24.

<sup>66</sup> Statens servicecenter (2025-02-19). *Ökad användning av digitala beställningar och stärkt förmåga till inköpsanalys i statsförvaltningen. Återrapportering av regeringsuppdrag*. Dnr: 2025-00343-3.0.1.

Flera myndigheter upplever inte att de statliga gemensamma ramavtalen är tillräckligt e-handelsvänliga. De statliga ramavtalen avser varor och tjänster som myndigheterna köper ofta. Det skulle därför vara en stor vinst för myndigheterna om dessa avtal var enkla att göra digitala inköp från.

Statens inköpscentral (SIC) vid Kammarkollegiet, som ansvarar för att ta fram ramavtalen, menar å sin sida att ramavtalen är e-handelsanpassade redan i dag. Inför varje ramavtalsupphandling gör SIC en förstudie där de myndigheter som kan avropa på avtalen har möjlighet att påverka de villkor som ställs rörande bland annat e-handel. Kammarkollegiet ställer alltid krav på att leverantörerna ska kunna ta emot elektroniska beställningar, leverera elektroniska fakturor och använda standardiserade format. Men det är upp till myndigheterna själva att lägga upp ramavtalen och genomföra inköpen digitalt. Kammarkollegiet menar att det är svårt för dem att lösa utmaningarna i myndigheternas interna system, eftersom det inte ligger inom ramen för deras uppdrag. Myndigheter har olika systemlösningar, och Kammarkollegiet skulle behöva anpassa ett sådant stöd utifrån de olika systemen.

Statskontoret bedömer att myndigheterna behöver mer praktiskt stöd med att göra digitala inköp genom ramavtal. Vi uppfattar att myndigheterna föredrar ramavtal där avrop sker enligt en rangordning framför ramavtal med förnyad konkurrensutsättning. Det senare innebär flera manuella steg som är svåra att automatisera. Myndigheterna efterfrågar därför stöd i hur de kan importera ramavtalen till myndighetens egna system, sätta upp avtalsformerna i respektive system och arbeta vidare med beställningar från ramavtalen med mera.

Avrop som sker genom rangordning är enklare att digitalisera. Det går att likna inköpssystemet vid en digital butik där produkterna finns specificerade, priserna är fasta och beställaren beställer från rätt leverantör. Myndigheterna anser att Kammarkollegiet i större utsträckning borde använda sig av rangordning i sina ramavtal. Men Kammarkollegiet upphandlar många olika varor och tjänster och framhåller att de beaktar flera perspektiv i sitt val av avropsform, inte bara digitalisering. Avropsformen behöver anpassas efter vad myndighetens förstudier visar och som de gör inför varje ny upphandling. Där väger de in flera parametrar, bland annat konkurrens, risken att stänga marknader eller slå

ut aktörer under avtalsstiden. Kammarkollegiet framhåller också att de lägger in information om hur myndigheterna kan använda e-handel i vägledning i nya ramavtal, oavsett vilken avropsform som gäller.

## 5.4 Myndigheter ser potential och utmaningar med Statens servicecenter

SSC har en viktig roll när det gäller att erbjuda e-handelstjänster till statliga myndigheter. Samtidigt efterfrågar flera myndigheter ett mer utvecklat stöd och förbättrad service från SSC.

### 5.4.1 Vissa typer av myndigheter har större behov av tjänster från SSC än andra

Flera myndigheter, framför allt mindre, ser fördelar med att ansluta sig till SSC:s e-handelstjänster. De saknar förutsättningar för att själva utveckla sådana system. Det framgår av våra intervjuer, men också av en tidigare utvärdering som visade att inrättandet av SSC har lett till rationaliseringsvinster, i synnerhet för mindre myndigheter.<sup>67</sup>

Våra intervjuer visar också att SSC:s e-handelstjänst lämpar sig väl för de myndigheter som har inköp som är förhållandevis enkla att digitalisera. Myndigheter som gör mer komplexa typer av inköp behöver särskilda lösningar som vanligtvis innebär avvikelser från SSC:s standardiserade utbud och arbetssätt. Dessa myndigheter upplever att det skapar onödigt administration att behöva förhålla sig till SSC:s standardtjänst och ta kontakt med SSC så fort det uppstår mer komplexa inköp. Under 2025 beslutade en större myndighet att avsluta sin anslutning till e-handelstjänsten då de bedömde att verksamhetsnyttan var större i egen regi.<sup>68</sup>

---

<sup>67</sup> SOU 2023:54. *Centraliseringen av administrativa tjänster till Statens servicecenter – en utvärdering.*

<sup>68</sup> SSC (2026). *Statens servicecenter årsredovisning 2025.*

## 5.4.2 Myndigheterna efterfrågar förbättrad service och mer stöd från SSC

Men även myndigheter som är kunder hos SSC beskriver utmaningar. I betänkandet från Utredningen om effektivare administration genom SSC beskrivs att myndigheten har haft en bristande kundvänlighet. De myndigheter som anslutits till SSC till följd av förordningsreglering, anser generellt att det hade varit mer effektivt att själva sköta sina e-handelssystem, och är därmed ofta missnöjda med SSC:s tjänster. Men det finns också andra myndigheter som anser att servicen och kvaliteten på SSC:s tjänster inte är tillfredsställande.<sup>69</sup>

Statskontorets intervjustudie visar också att flera av de mindre myndigheterna önskar att e-handelstjänsten skulle vara bättre anpassad efter deras behov och att de fick mer stöd från SSC. I SSC:s senaste uppföljning ansåg en majoritet att tjänsten fungerade bra, samtidigt som det uttrycktes att det fanns förbättringspotential avseende användarvänlighet i systemet.<sup>70</sup>

Statskontoret konstaterar att det 2024 var 89 myndigheter som omfattades av kravet enligt förordning (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte som köpte SSC:s e-handelstjänster. Av dessa var det 55 myndigheter (62 procent) som angav i EA-uppföljningen att de gjorde 0–30 procent av beställningarna elektroniskt. Andelen fakturor som automatiskt matchades mot ett abonnemang eller e-beställning låg på 40 procent under 2024.<sup>71</sup>

Många myndigheter anser också att SSC:s tjänster är dyra, vilket blir kontraproduktivt för de mindre myndigheterna som har behov av SSC på grund av bristande resurser.<sup>72</sup>

---

<sup>69</sup> SOU 2023:54. *Centraliseringen av administrativa tjänster till Statens servicecenter – en utvärdering.*

<sup>70</sup> SSC (2026). *Statens servicecenters årsredovisning 2025.*

<sup>71</sup> SSC (2026). *Statens servicecenter årsredovisning 2025.*

<sup>72</sup> SOU 2023:54. *Centraliseringen av administrativa tjänster till Statens servicecenter – en utvärdering.*

### 5.4.3 Förändrade förutsättningar påverkar SSC:s möjligheter till tjänsteutveckling

SSC uppger i våra intervjuer att de har påbörjat ett internt utvecklingsarbete för att öka kundanpassningen. Myndigheten arbetar med paketering och innehåll i tjänsteutbudet i syfte att förtydliga och förenkla utbudet. Flera myndigheter är delaktiga i referensgrupper och har haft möjlighet att lämna synpunkter till SSC. Myndigheterna som vi har talat med uppfattar också att SSC har ökat sitt fokus på e-handel i takt med att regeringen har lyft upp frågan på den politiska agendan och gett SSC särskilda uppdrag inom området.

Men Statskontoret konstaterar att SSC står inför utmaningar som vi bedömer kan påverka myndighetens möjligheter att utveckla sina tjänster. Regeringen har aviserat att kravet på myndigheters anslutning till SSC:s tjänster ska upphävas. Regeringen bedömer att det inte är ändamålsenligt att anslutningen till SSC:s administrativa tjänster regleras genom förordning. Det riskerar att försvaga effektiviseringsstrycket och minskar myndigheternas möjlighet att välja den mest kostnadseffektiva lösningen för sin verksamhet.<sup>73</sup> Enligt SSC har detta ökat osäkerheten avseende myndigheters anslutning till både befintliga och nya tjänster och därmed även avseende SSC:s framtida finansiering.<sup>74</sup>

Regeringen har också satt som mål för SSC:s avgiftsfinansierade verksamhet att senast 2030 uppnå en ekonomi i balans.<sup>75</sup> SSC har meddelat att det innebär att myndigheten under perioden 2025–2030 behöver göra ekonomiska prioriteringar som påverkar deras möjligheter att nyttja medel för tjänsteutveckling.<sup>76</sup>

---

<sup>73</sup> Proposition 2024/25:1. *Budgetpropositionen för 2026. Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning.*

<sup>74</sup> SSC (2025). *Ökad användning av digitala beställningar och stärkt förmåga till inköpsanalys i statsförvaltningen. Återrapportering av regeringsuppdrag.*

<sup>75</sup> Proposition 2024/25:1. *Budgetpropositionen för 2026. Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning.*

<sup>76</sup> SSC (2025). *Ökad användning av digitala beställningar och stärkt förmåga till inköpsanalys i statsförvaltningen. Återrapportering av regeringsuppdrag.*

# Referenser

- Digg (2021). *Myndigheten för digital förvaltnings föreskrifter om hantering av beställningar och standarder vid elektroniskt informationsutbyte*. MDFFS 2021:1.
- Digg (2022). *Enkätrapport. Om e-fakturering och e-handel i offentlig förvaltning*.
- Digg (2024). *Uppföljning av myndigheternas e-handel för helår 2024*.
- Digg (2024). *Uppföljning av statliga myndigheters digitalisering 2024 – om data och AI. En enkätundersökning*.
- Digg (2025). *Enkätrapport. Om e-fakturering och e-handel i offentlig förvaltning*.
- Digg (2025). *Sveriges dataportal. Uppföljning av myndigheternas e-handel 2024*. (Hämtad 2025-12-23).  
[https://www.dataportal.se/datasets/760\\_6045](https://www.dataportal.se/datasets/760_6045)
- Digg (2025). *Uppföljning av myndigheternas e-handel*. (Hämtad 2025-12-23).  
<https://www.digg.se/kunskap-och-stod/e-handel/uppfoljning-av-myndigheternas-e-handel>
- Digg (2025). *Utbildningskoncept för att öka användningen av e-handel hos upphandlande myndigheter och enheter. Rapportering av uppdrag*.
- Digg (2025). *Årsredovisning 2024*. Ärendenummer 2024-7314.
- Digg (2026). *Digitaliseringssnurra för beräkning av nyttor med e-handel*. (Hämtad 2026-02-03).  
<https://www.digg.se/kunskap-och-stod/e-handel/kom-igang-med-e-handel/digitaliseringssnurra-for-berakning-av-nyttor-med-e-handel>
- ESV (2008). *Införandet av e-beställningar i staten*. ESV 2008:14.

ESV (2009). *Införandet av e-beställningar i staten*. ESV 2009:34.

ESV (2011). *Årsredovisning 2010*.

ESV (2015). *Årsredovisning 2014*.

ESV (2016). *Rapport E-handel och PEPPOL. Statusrapport 2015*.  
ESV 2015:66.

ESV (2023). *Rapport. Inköpsanalyser effektiviserar statliga inköpsverksamhet*. ESV 2023:48.

ESV (2025). *Rapport EA-uppföljning 2024. Uppföljning av myndigheternas efterlevnad av det ekonomiadministrativa regelverket*.  
ESV 2025:13.

Finansdepartementet (2025). *Uppdrag till Statskontoret att ta fram förslag på åtgärder för att öka digitaliseringen av de statliga myndigheternas inköp*. Fi2025/01246.

Finansdepartementet. (2025). *Regleringsbrev för budgetåret 2026 avseende Statens servicecenter*. Fi2025/02364 (delvis).

Kammarkollegiet (2025). *Årsredovisning 2024*.

Polismyndigheten (2025). *Korruption i Sverige – en lägesbild. Årsrapport från nationella antikorrupsions- och immaterialrättsgruppen*.

Proposition 2024/25:1. *Budgetpropositionen för 2026. Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning*.

Proposition 2025/26:1. *Budgetpropositionen för 2026. Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning*.

Regeringsbeslut 2025-10-02. *Uppdrag till Upphandlingsmyndigheten att förbereda inordnandet av vissa uppgifter från Myndigheten för digital förvaltning och Kammarkollegiet*.

Regeringskansliet Finansdepartementet (2025). *Färdplan för de offentliga affärerna 2025–2030. Regleringsbrev för budgetåret 2026 avseende Statens servicecenter*.

Riksrevisionen (2013). *Statliga myndigheters skydd mot korruption*. RiR 2013:2.

Riksrevisionen (2019). *Köp på saklig grund – myndigheters skydd mot förtroendeskadliga närståendetransaktioner*. RiR 2019:8. SFTI (2024). *Om digitala inköp*. (Hämtad 2025-12-08).  
<https://sfti.se/sfti/omdigitalainkop.44450.html>

SCC (2025). *Ökad användning av digitala beställningar och stärkt förmåga till inköpsanalys i statsförvaltningen. Återrapportering av regeringsuppdrag*. 2025-02-19.

SCC (2026). *Statens servicecenter årsredovisning 2025*.

SOU (2023:54). *Centralisering av administrativa tjänster till Statens servicecenter – en utvärdering*.

SOU (2025:13). *En effektivare organisering av mindre myndigheter – analys och förslag*.

SOU 2025:96. *Fler möjligheter till ökat välbefinnande*.

Statskontoret (2023). *Steg för steg. Myndigheternas arbete mot korruption är under utveckling. Slutrapport*. 2023:20.

Statskontoret (2025). *Myndigheternas storlek*. (Hämtad 2025-12-01).  
<https://www.statskontoret.se/analys-och-statistik/fakta-om-statsforvaltningen/myndigheterna-under-regeringen/myndigheternas-storlek/>

Statskontoret (2025). *Generella regelverk för förvaltningsmyndigheter – konsekvenser för universitet och högskolor*. Rapport 2025:11.

Statskontoret (2025). *Riskområden för korruption*. (Hämtad 2026-02-03).  
<https://www.statskontoret.se/kunskapsstod-och-regler/forvaltningskultur/forebygga-korruption/riskomraden-for-korruption/>

## Bilaga 1

# Statskontorets regeringsuppdrag

Uppdrag till Statskontoret att ta fram förslag på åtgärder för att öka digitaliseringen av de statliga myndigheternas inköp<sup>77</sup>

### Regeringens beslut

Regeringen ger Statskontoret i uppdrag att lämna förslag på åtgärder för att öka digitaliseringen av de statliga myndigheternas inköp.

Statskontoret ska analysera varför vissa myndigheter i hög utsträckning hanterar beställningar digitalt och matchar fakturor mot beställningar medan andra myndigheter inte gör det. Analysen ska ske utifrån ett urval av myndigheter samt med utgångspunkt i Myndigheten för digital förvaltnings (Digg) och Ekonomistyrningsverkets (ESV) uppföljningar av myndigheternas digitala inköp respektive efterlevnaden av det ekonomi-administrativa regel-verket. Baserat på analysen ska Statskontoret lämna förslag på åtgärder som regeringen kan vidta för att öka digitaliseringen av de statliga myndigheternas inköp. Statskontoret ska analysera förslagets konsekvenser i enlighet med kraven i förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

Vid genomförande av uppdraget ska Statskontoret inhämta kunskap, erfarenheter och synpunkter från Digg, Upphandlingsmyndigheten, Statens servicecenter (SSC) och Kammarkollegiet. Uppdraget ska senast den 21 mars 2026 redovisas till Regeringskansliet (Finansdepartementet).

---

<sup>77</sup> Regeringsbeslut Fi2025/01246, Finansdepartementet, *Uppdrag till Statskontoret att ta fram förslag på åtgärder för att öka digitaliseringen av de statliga myndigheternas inköp*. 2025-06-05.

## Bakgrund

Regeringen aviserade i budgetpropositionen för 2025 att det behövs ytterligare åtgärder för att öka tempot i digitaliseringen av den offentliga sektorns inköpsprocesser. En ökad användning av digitala inköp (e-handel) kan bidra till att minska administrativa kostnader, förebygga korruption och generera data som möjliggör analyser av bl.a. försörjningsberedskap, vilket behövs för att förstärka det civila försvaret. (prop. 2024/25:1 utg.omr. 2 avsnitt 7.5). I regeringens handlingsplan mot korruption och otillåten påverkan 2024–2027 anges att digitaliseringen av inköpsprocesserna behöver öka för att upphandlande myndigheter och enheter ska kunna förbättra möjligheterna till att upptäcka oegentligheter. Med digitala inköp avses att beställningar från avtal hanteras digitalt och att fakturor matchas automatiskt mot beställningar.

Digitaliseringen av inköpen behöver påskyndas för att öka produktiviteten, förebygga korruption och oegentligheter. Med produktivitet avses förhållandet mellan inköpta varor och tjänster och de resurser som används för inköpen. En ökad produktivitet kan t.ex. innebära fler produkter eller högre kvalitet för samma kostnad, eller minskade kostnader för samma mängd och kvalitet av varor och tjänster. Av ESV:s rapport Inköpsanalyser effektiviserar statlig inköpsverksamhet framgår att handläggningskostnaderna i finska myndigheter minskade med 41 euro per faktura när fakturan matchades med en digital beställning (ESV 2023:48). ESV har i rapporten Införande av e-beställningar i staten bedömt att digitalisering av inköpen kan bidra till besparingar på upp till 4 procent av den totala inköpsvolymen, vilket uppnås genom förbättrad kontroll, analysmöjligheter och nya rutiner (ESV 2008:20). Digitala inköpssystem underlättar även en hantering där beställningar måste godkännas och attesteras av en behörig person innan de går vidare till en leverantör, vilket ökar kontrollen av inköpen och förebygger korruption och oegentligheter.

Sedan 2014 ska myndigheter med fler än 50 anställda som utgångspunkt hantera sina utgående beställningar digitalt (elektroniskt), detta följer av 3 § förordningen (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informations-utbyte. Många myndigheter efterlever dock inte kravet. I ESV:s rapport om uppföljning av myndigheternas efterlevnad av det ekonomiadministrativa regelverket 2024 framgår att drygt hälften av myndigheterna som omfattas av bestämmelsen hanterade mindre än

30 procent av sina beställningar elektroniskt (ESV 2025:13). Digg har på sin webbplats redovisat en uppföljning av myndigheternas e-handel (digitala inköp) vilken visar att det inkom ca 6,1 miljoner fakturor till staten 2023. Av dessa matchades 55 procent inte mot en digital beställning. De myndigheter som inte lever upp till kraven på att hantera sina beställningar digitalt och inte utvecklat matchning av fakturor behöver förbättra sina resultat för att minska risken för korruption, oegentligheter och uteblivna produktivitetsvinster.

För att stödja digitaliseringen av den offentliga sektorns inköp har bl.a. Upphandlingsmyndigheten sedan 2015 och Digg sedan 2018 i uppgift att främja digitala inköpsprocesser. Båda myndigheterna deltar tillsammans med Kammarkollegiet och Sveriges Kommuner och Regioner i samarbetet Single Face to Industry (SFTI), som rekommenderar standarder för elektronisk affärskommunikation. Standarderna består av specifikationer för både innehåll och tekniska format i de meddelanden som köpare och leverantörer utväxlar. Det är även möjligt för statliga myndigheter att ansluta sig till SSC:s it-system för digitala inköp. Trots att dessa stödverksamheter finns har många myndigheter inte digitaliserat inköpen.

## Bilaga 2

# Genomförande av uppdraget

Statskontorets utredning har genomförts under perioden juni 2025 till februari 2026. Underlaget för vår analys består i huvudsak av statistiskt underlag och intervjuer med myndigheter. Vi har även gjort en genomgång av det rättsliga regelverket och dokumentstudier. I det följande beskriver vi utgångspunkterna för våra förslag och hur vi har genomfört uppdraget.

## Utgångspunkter för våra förslag

I vår analys av lämpliga förslag till åtgärder har vi utgått från regeringens mål och de förväntningar som regeringen anger i vårt uppdrag. Det innebär att åtgärderna ska leda till att öka digitaliseringen av de statliga myndigheternas inköpsprocesser.

För att identifiera lämpliga åtgärder har vi utgått från ett antal frågor:

- Är nuvarande regelverk ändamålsenligt utifrån regeringens mål att öka digitaliseringen av inköpen?
- På vilket sätt kan regeringen skapa incitament för myndigheterna att öka digitaliseringen av inköpen?
- Vilka typer av styrmedel är mest effektiva för att öka digitaliseringen av inköpen?

Utifrån dessa frågor identifierade vi flera alternativa åtgärder som vi har övervägt och bedömt. Vi har utgått från följande när vi har analyserat de olika alternativen:

- Att våra förslag rör verktyg som regeringen har för att styra och skapa incitament för myndigheterna. Det innebär att vi riktar förslag till regeringen och inte till myndigheterna.
- Att våra förslag till åtgärder är så kostnadseffektiva som möjligt.
- Att våra förslag till åtgärder är möjliga att genomföra.
- Att våra förslag till åtgärder leder till effekter i statsförvaltningen som helhet.

Det finns för- och nackdelar med olika typer av åtgärder. Vi har därför gjort en sammanvägd bedömning av vilka förslag till åtgärder som vi bedömer är mest ändamålsenliga. I bilaga 3 presenterar vi de förslag som vi har övervägt, men valt att inte inkludera i huvudrapporten. Där framgår också hur vi har resonerat kring för- och nackdelar med dessa förslag.

## Vi har utgått från tidigare studier och statistik

När det handlar om i vilken utsträckning myndigheter gör digitala inköp har vi utgått från Diggs statistik över myndigheternas nyckeltal för e-handel och Statskontorets (tidigare ESV:s) uppföljning av myndigheternas efterlevnad av det ekonomiadministrativa regelverket.<sup>78</sup>

Vi har även tagit del av tidigare studier på området. Hit hör exempelvis de undersökningar av utvecklingen av e-handeln i offentlig förvaltning som Digg har gjort.<sup>79</sup> Vi har också tagit del av myndigheters åiterrapportering av tidigare regeringsuppdrag, till exempel Staten servicecenters (SSC:s) uppdrag att stödja myndigheters digitala beställningar.<sup>80</sup>

## Vi har gjort en fördjupad analys av ett urval myndigheter

För att förklara varför vissa myndigheter genomför digitala inköp i hög utsträckning och andra inte har vi gjort en fördjupad analys av ett urval myndigheter.

Vi har intervjuat 19 myndigheter som genomför digitala inköp i olika utsträckning. Vi har eftersträvat en spridning när det gäller myndigheternas storlek, typ av verksamhet och inköpsvolym. Urvalet har även en spridning när det gäller hur långt myndigheterna har kommit i

---

<sup>78</sup> Digg (2025). *Myndigheternas nyckeltal för e-handel*. [Myndigheternas nyckeltal för e-handel | Digg](#). (Hämtad: 2025-12-23); ESV (2025). *Rapport. EA-uppföljning 2024. Uppföljning av myndigheternas efterlevnad av det ekonomiadministrativa regelverket*. ESV 2025:13.

<sup>79</sup> Digg (2025). *Enkät rapport. Om e-fakturering och e-handel i offentlig förvaltning*; Digg (2025). *Årsredovisning 2024*. Ärendenummer 2024-7314.

<sup>80</sup> SSC (2025). *Ökad användning av digitala beställningar och stärkt förmåga till inköpsanalys i statsförvaltningen. åiterrapportering av regeringsuppdrag*.

digitaliseringen av inköpen. Intervjuerna har bland annat fokuserat på framgångsfaktorer och utmaningar i myndigheternas arbete.

Efter vår intervjuomgång med myndigheterna genomförde vi två workshoppar (en fysisk och en digital) med totalt nio myndigheter. Syftet var dels att fånga upp förslag till åtgärder, dels testa hur myndigheterna ställde sig till preliminära förslag till åtgärder. Myndigheterna fick då också ett tillfälle att utbyta erfarenheter utifrån deras olika förutsättningar.

Vi har i enlighet med uppdraget inhämtat kunskap, erfarenheter och synpunkter från Digg, Upphandlingsmyndigheten, SSC och Kammarkollegiet. Vi har haft minst två möten med respektive myndighet. Myndigheterna har även haft möjlighet att ge synpunkter och inspel till en del av våra förslag till åtgärder.

Utöver intervjuerna har vi genomfört en kort enkät via e-post till de 15 myndigheter som har fått i uppdrag i regleringsbrevet för 2025 att återrapportera till regeringen hur de arbetar med att digitalisera sina inköp. Syftet med enkäten var att undersöka vilken effekt återrapporteringskravet har haft på myndigheternas arbete. Vi ställde bland annat frågor om uppdraget lett till att myndigheterna vidtagit särskilda insatser, om de har inhämtat ny kunskap inom området och om de bedömer att de har rätt förutsättningar för att digitalisera inköpen. Elva myndigheter svarade på enkäten.

## Vi har analyserat myndigheters inköpsvolym och grad av digitalisering

Ett av våra förslag handlar om att regeringen bör fokusera särskilt på vissa myndigheter för att på ett mer effektivt sätt öka digitaliseringen inom de områden som regeringen bedömer är mest centrala. För att komma fram till vilka myndigheter som regeringen bör fokusera på har vi gjort en analys utifrån olika parametrar som vi bedömer är relevanta:

- Myndigheternas resultat i EA-uppföljningen (uppskattad andel e-beställningar)
- Myndigheternas nyckeltal (andel matchade fakturor enligt Diggs uppföljning)

- Myndigheternas storlek (antal anställda)
- Myndigheternas inköpsvolym (framtagen av Statskontoret ur Nationalräkenskaperna).

## Våra avgränsningar

Statskontorets analys är baserad på statistik från Diggs och Statskontorets (tidigare ESV:s) uppföljningar av myndigheternas digitala inköp. Vi baserar även våra iakttagelser på en kvalitativ studie av ett urval av myndigheter. Det innebär att det inte är en heltäckande undersökning av samtliga statliga myndigheters digitala inköp.

Enligt uppdraget ska Statskontoret lämna förslag som riktar sig till regeringen. Det innebär att vi inte föreslår åtgärder som riktar sig till myndigheterna och deras interna arbete. Under arbetet har vi dock identifierat interna faktorer som kan förklara varför vissa myndigheter har kommit längre med digitaliseringen av inköpen än andra. Vi gör därför vissa medskick till myndigheterna i kapitel 2.3.

## Statskontorets projektgrupp och kvalitetssäkring

Uppdraget har genomförts av Charlotte Despres (projektledare), Charlotte Andersson, Natalie Verständig Axelius och Therese Brodin. Under en del av arbetet har även Anna Wall medverkat.

Rapporten har kvalitetssäkrats genom Statskontorets interna rutiner.

Digg, SSC, Kammarkollegiet och UHM har fått möjlighet att faktagranska delar av rapporten.

## Bilaga 3

# Alternativa åtgärder som Statskontoret har analyserat

Statskontoret har analyserat fler förslag till åtgärder än dem som vi redovisar i kapitel 2. I denna bilaga beskriver vi kortfattat de alternativa åtgärder som vi har avfärdat och förklarar varför vi bedömer att dessa inte är ändamålsenliga eller realistiska i nuläget.

## Förändringar av regelverket kan leda till ökad verksamhetsanpassning men ökar inte tempot i digitaliseringen

Statskontoret har övervägt regelförändringar i syfte att öka digitaliseringen av de statliga inköpen. Som utgångspunkt för denna analys har vi analyserat olika möjliga förändringar av förordning (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte.

## Undantag för fler mindre myndigheter skulle sända fel signal

Statskontoret har analyserat om gränsen för vilka myndigheter som omfattas av förordningen bör höjas från 50 anställda till exempelvis 100 anställda. Vår analys visar att det generellt är fler stora myndigheter än mindre som gör sina beställningar digitalt.

Men samtidigt kan vi konstatera att flera av de mindre myndigheterna genomför digitala inköp. Vi bedömer också att det skulle sända fel signaler till myndigheterna om gränsen skulle höjas, då regeringen har aviserat att de digitala inköpen ska öka. En höjning av gränsen för vilka myndigheter som omfattas av förordningen skulle riskera att tempot i digitaliseringen avtar.

## Undantag för myndigheter med låga inköpsvolymen är inte önskvärt

Vi har även övervägt möjligheten att i förordningen införa undantag för myndigheter med låga inköpsvolymen. ESV har i en rapport om inköpsanalyser från 2023 resonerat kring vilka behov av inköpsanalyser som olika typer av myndigheter har.<sup>81</sup> Statskontoret anser att resonemanget även skulle kunna vara en utgångspunkt för ett ställningstagande kring vilken nivå som är lämplig för olika typer av myndigheters digitalisering av inköp. En analys av olika faktorer och ingångsvärden som påverkar myndigheten, skulle i sådant fall ligga till grund för att bedöma vilken nivå som är lämplig.

Vi har därför övervägt ett förslag där mindre myndigheter med få inköp och låga inköpsvolymen skulle undantas från nuvarande krav. Statskontoret bedömer att denna typ av regelförändring skulle leda till att regelverket blir mer verksamhetsanpassat. Men samtidigt anser vi att det är svårt att dra tydliga gränser för vilka inköpsvolymen som i sådana fall skulle vara lämpliga.

Det finns flera skäl till att även myndigheter som har en lägre inköpsvolym bör digitalisera inköpen. Digitala inköp kan bidra till ökad intern kontroll och minska risken för korruption. I en granskning från 2019 lyfte Riksrevisionen fram risken för oegentligheter kopplade till inköp.<sup>82</sup> Riksrevisionen pekade på ett antal omständigheter som kan antas innebära en förhöjd risk för att förtroendskadliga närståendetransaktioner förekommer. Ett exempel är myndigheter som har ett stort antal leverantörer och inköp under gränsen för anbudsförfarande. Ett stort antal sådana inköp kan innebära att det blir svårare för interna kontrollfunktioner att avgöra om upphandlings- och inköpsbeslut fattas opartiskt och sakligt. Det kan i sin tur innebära en särskild risk för att osakliga relationer mellan inköpare och leverantörer undgår uppmärksamhet. Ett annat exempel som Riksrevisionen lyfter är myndigheter vars verksamhet är spridd över stora

---

<sup>81</sup> ESV (2023). *Inköpsvolymen effektiviserar statlig inköpsverksamhet*. ESV 2023:48.

<sup>82</sup> Riksrevisionen (2019). *Köp på saklig grund – myndigheters skydd mot förtroendskadliga närståendetransaktioner*. RiR 2019:8.

delar av landet, och som ofta gör fler inköp från lokala leverantörer. Beställare kan vilja gynna lokala leverantörer av olika skäl. Dessa inköp innebär en förhöjd risk att beställningar sker från företag som en anställd på myndigheten eller en anhörig har en koppling till.

Statskontoret bedömer sammantaget att myndigheter med låga inköpsvolymer inte bör undantas från regelverket. Utöver riskerna utifrån ett korruptionsperspektiv skulle den typen av förändringar sända motstridiga signaler i förhållande till regeringens ambition att öka tempot i digitaliseringen.

### Det saknas tillräckliga skäl för att undanta vissa sektorer

Ytterligare ett alternativ som vi har analyserat är att införa undantag från regelverket för vissa sektorer. Vår analys visar att myndigheter inom vissa sektorer upplever att det är svårare att digitalisera inköpen än andra, exempelvis universitet och högskolor och museimyndigheter. De upplever inte heller att ökad digitalisering av inköpen alltid leder till vinster med till exempel minskade kostnader för administrationen av inköpen. Ett undantag för vissa sektorer skulle därmed kunna leda till en mer träffsäker och relevant förordning.

Men Statskontoret bedömer att skillnaderna mellan sektorerna inte är så stora att det berättigar den typen av undantag. Statskontoret bedömer vidare att regeringen inte bör göra den typen av undantag från generella regler. Vi anser att det krävs starka skäl för att undanta vissa sektorer från generella regler som gäller för stora delar av statsförvaltningen. Statskontoret analyserar i en tidigare utredning konsekvenserna av generella regelverk för universitet och högskolor och resonerar kring ett eventuellt undantag för sektorn. Statskontoret bedömer i detta fall att genomslaget och effektiviteten i styrmedlen skulle minska kraftigt om regeringen skulle undanta lärosätena som grupp, eftersom de utgör en stor del av den statliga sektorn.<sup>83</sup>

---

<sup>83</sup> Statskontoret (2025). *Generella regelverk för förvaltningsmyndigheter. Konsekvenser för universitet och högskolor.*

Vi gör samma bedömning i detta fall. Generella regelverk syftar till att skapa ordning och reda samt upprätthålla förtroendet för statligt finansierad verksamhet. Undantag kan öka komplexiteten och göra styrningen mer otydlig och fragmenterad. Det kan skapa både inkonsekvenser och administrativa svårigheter.

## Ett breddat krav på att omfatta mindre myndigheter ger inte stor effekt i dagsläget

Statskontoret har också övervägt att bredda kravet till att omfatta även myndigheter med färre än 50 anställda. Ett sådant förslag ligger i linje med Produktivitetskommissionens förslag om att kravet på elektroniska inköp bör gälla hela den offentliga sektorn.<sup>84</sup> Men vi bedömer att det givet den relativt låga graden av efterlevnad hos de mindre myndigheterna i dag inte skulle ge stor effekt på statsförvaltningen som helhet. I detta skede anser vi att det är bättre att fokusera på de myndigheter som redan omfattas av förordningen.

De mindre myndigheternas inköp är också relativt sett mindre omfattande än de större myndigheternas inköp. Det bör således gå att uppnå större vinster genom att styra de större myndigheterna mot en ökad användning av digitala inköp.

Ett breddat krav kan dock bidra till att sända en politisk signal om vikten av digitala inköp i hela statsförvaltningen. Vi anser därför att regeringen kan överväga denna åtgärd när digitaliseringen av de statliga inköpen har kommit längre.

## Striktare reglering är inte realistiskt i dagsläget

Statskontoret har även övervägt att föreslå striktare reglering på området. Det finns i dag lagkrav för e-faktura och förordningskrav när det gäller elektroniska beställningar. Däremot finns det inte några krav på myndigheterna att matcha fakturorna mot beställningar. Vi har uppfattat att det är först vid matchning av fakturor som de främsta vinsterna uppstår. Ett alternativ skulle därför kunna vara att införa krav även på matchning.

---

<sup>84</sup> SOU 2025:96. *Fler möjligheter till ökat välbstånd.*

Men med tanke på att myndigheterna har svårt att hantera elektroniska beställningar och därmed inte uppfyller gällande förordningskrav bedömer vi att det inte är realistiskt att i dagsläget införa striktare reglering.

## Det finns redan utbildningsinsatser

Statskontoret har analyserat om det finns behov av ytterligare utbildningsinsatser på området. Digg har till exempel pekat på att flera myndigheter har ett behov av utbildning.<sup>85</sup> Digg har också framfört att rätt utformade utbildningsinsatser ger effekt och hänvisar till att de myndigheter som har deltagit i tidigare utvecklingsprogram ligger längre fram i digitaliseringen av inköpen. Myndigheten har på uppdrag av regeringen presenterat ett förslag till utbildningskoncept för att öka användningen av e-handelssystem. Digg beräknade kostnaderna för att genomföra utbildningskonceptet med 110 deltagande organisationer till 1,9 miljoner kronor fördelat över två år.<sup>86</sup>

Även Statens servicecenter bedömer att utbildning bidrar till ökad användning av digitala beställningar. SSC har på uppdrag av regeringen tagit fram en pilotutbildning tillsammans med Mediemyndigheten. SSC beräknade att genomförandet av utbildningen skulle ta 17 timmar och avgiften var 25 000 kronor.<sup>87</sup>

Statskontorets analys visar också att myndigheterna har behov av ökad kompetens på området. Samtidigt har flera myndigheter framfört att stödmyndigheternas tidigare utbildningsinsatser varit för generellt inriktade, att de framför allt har behov av ett mer praktiskt inriktat stöd och utbildningsinsatser som är utformade efter deras egna behov. Vi noterar att Digg och SSC har haft liknande utgångspunkter när de har utformat förslag till nya utbildningsinsatser. Men detta innebär att det krävs ett gediget arbete för att utforma rätt typ av utbildning, som ger nödvändigt stöd. Det kräver resurser från stödmyndigheterna. Om

---

<sup>85</sup> Digg (2025). *Enkät rapport. Om e-fakturerings och e-handel i offentlig förvaltning.*

<sup>86</sup> Digg (2025). *Utbildningskoncept för att öka användningen av e-handel hos upphandlande myndigheter och enheter. Rapportering av uppdrag.*

<sup>87</sup> SSC (2025). *Ökad användning av digitala beställningar och stärkt förmåga till inköpsanalys i statsförvaltningen. Återrapportering av regeringsuppdrag.*

utbildningarna är avgiftsfinansierade innebär det också en kostnad för myndigheterna att delta.

Andra insatser kan komplettera eller i vissa fall ersätta utbildningsinsatserna. Vår analys har exempelvis visat på behovet av att ta fram mer verksamhetsanpassat stödmaterial och fokusera på att skapa nätverk och forum för erfarenhetsutbyte.

## Utvidgning av förordningsreglering av myndigheters anslutning till SSC är inte realistiskt i nuläget

Regeringen har tidigare pekat ut tio myndigheter i förordningen (2015:665) om statliga myndigheters användning av Statens servicecenters tjänster som ska vara anslutna till SSC:s tjänster för elektronisk beställnings- och fakturahantering. En anslutning till SSC:s tjänster kan underlätta för exempelvis de mindre myndigheterna som generellt saknar förutsättningar och förmåga att upphandla och införa egna e-handelssystem.

Regeringen har dock aviserat att förordningen ska upphävas.<sup>88</sup> Regeringen bedömer att förordningsregleringen inte är ändamålsenlig eftersom den riskerar att försvaga effektiviseringsstrycket och minskar myndigheternas möjlighet att välja den mest kostnadseffektiva lösningen för sin verksamhet. Mot bakgrund av detta bedömer Statskontoret att det inte är realistiskt i nuläget att utvidga förordningsregleringen genom att utse fler myndigheter som ska vara anslutna till SSC:s e-handelstjänst.

## Sanktioner och tillsyn skulle inte öka digitaliseringen

Vi har slutligen även resonerat kring möjligheten att införa ekonomiska sanktioner eller villkor, till exempel genom att villkora anslag för digitalisering, eller minska resurser till myndigheterna om de inte efterlever förordningen. Vissa myndigheter har själva lyft fram denna typ av åtgärder som eventuella förslag för att öka digitaliseringen. Men vi

---

<sup>88</sup> Proposition 2024/25:1. *Budgetpropositionen för 2026. Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning.*

bedömer att nackdelarna överväger de eventuella fördelarna. Ekonomiska sanktioner kan till exempel riskera att leda till att myndigheterna fokuserar på att uppnå vissa nyckeltal snarare än att fokusera på ett helhetstänk kring den digitala inköpsprocessen. Vidare krävs en aktör som hanterar sanktioner, med bland annat uppföljning, prövning och överklaganden. Sammantaget riskerar sådana åtgärder att skapa administrativa kostnader och ur samhällets synvinkel felaktiga prioriteringar på myndigheterna.

## Bilaga 4

# Förslag på strategiskt urval av myndigheter

I avsnitt 2.2.1 föreslår vi att regeringen fokuserar särskilt på att urval av myndigheter där det finns störst möjligheter att uppnå kostnadseffektivitet. Vi föreslår därför att regeringen fokuserar på ett fåtal myndigheter med stora inköpsvolymen som i låg grad har digitaliserat sina inköp samt på myndigheter med stora inköpsvolymen som har kommit en bit i sitt arbete.

## Myndigheter med liten andel e-beställningar och matchade fakturor

I tabell B1 redovisar vi vilka myndigheter (som år 2024 gjorde inköp för över 200 miljoner kronor), som enbart gör en liten del av sina beställningar elektroniskt (0–30 procent) och i låg utsträckning matchar sina leverantörsfakturor (mindre än 10 procent).

**Tabell B1. Förslag på strategiskt urval av myndigheter – myndigheter med stora inköpsvolymen och liten andel e-beställningar och matchade fakturor (2024).**

Myndighet	Andel e-beställningar (intervall i %)	Andel matchade fakturor (%)	Antal anställda (intervall)	Inköp (msek)	Uppdrag i regleringsbrev 2025
E-hälsomyndigheten	0–30	0	100–499	390	Nej
Havs- och vattenmyndigheten	0–30	0	100–499	525	Nej
Luftfartsverket	0–30	0	500–4 999	1 247	Ja
Mittuniversitetet	0–30	0	500–4 999	356	Nej
Statens jordbruksverk	0–30	0	500–4 999	739	Nej
Statens maritima och transporthistoriska museer <sup>89</sup>	0–30	0	100–499	314	Nej
Sveriges geologiska undersökning	0–30	0	100–499	424	Nej
Finansinspektionen	0–30	1	500–4 999	250	Nej
Läkemedelsverket	0–30	1	500–4 999	242	Nej
Nationalmuseum	0–30	1	100–499	225	Nej
Post- och telestyrelsen	0–30	1	100–499	203	Ja
Ekobrottsmyndigheten	0–30	2	100–499	493	Nej
Transportstyrelsen	0–30	2	500–4 999	1 495	Ja
Sjöfartsverket	0–30	5	500–4 999	3 804	Nej

<sup>89</sup> Den 1 januari 2026 blev Statens maritima och transporthistoriska museer och Statens försvarshistoriska museer en och samma myndighet- Statens museer för maritim-, transport- och försvarshistoria (SMMTF).

Myndighet	Andel e-beställningar (intervall i %)	Andel matchade fakturor (%)	Antal anställda (intervall)	Inköp (msek)	Uppdrag i regleringsbrev 2025
Karlstads universitet	0–30	6	500–4 999	368	Nej
Högskolan i Borås	0–30	7	500–4 999	338	Nej
Karolinska institutet	0–30	7	5 000+	3 189	Nej
Mälardalens universitet	0–30	7	500–4 999	404	Nej
Moderna museet <sup>90</sup>	0–30	8	100–499	215	Nej
Domstolsverket	0–30	8	5 000+	2 319	Ja
Folkhälsomyndigheten	0–30	9	500–4 999	728	Ja

Källa: Uppgifter om inköpsvolym är framtagna av Statskontoret ur Nationalräkenskaperna för 2024 från databasen WISE. Volymen som redovisas här är en summering av posterna *Omkostnader för konsumtion* samt *Investeringsverksamhet*. Övriga uppgifter som redovisas i tabellen kommer från Digg (2025) *EA-uppföljning myndigheternas elektroniska beställningar*. (Hämtad 2026-02-04). Uppgifterna om e-beställningar kommer ursprungligen från ESV:s EA-uppföljning. För information om uppdrag i regleringsbrev, se 2025 års regleringsbrev för Folkhälsomyndigheten, Transportstyrelsen, Post- och telestyrelsen, Luftfartsverket, Kustbevakningen, Domstolsverket, Kammarkollegiet, samt Länsstyrelserna i Blekinge, Gävleborgs, Hallands, Jönköpings, Kalmar, Kronobergs, Värmlands och Östergötlands län.

---

<sup>90</sup> Från och med 1 januari 2026 tillhör Statens konstråd och ArkDes (Statens centrum för arkitektur och design) myndigheten Moderna museet.

## Myndigheter som i viss utsträckning gör sina inköp digitalt

I tabell B2 redovisar vi vilka myndigheter (som år 2024 gjorde inköp för över 200 miljoner kronor) och som har kommit en bit på väg när det handlar om att göra e-beställningar (mer än 60 procent), men som matchar sina fakturor i relativt låg utsträckning (mindre än 25 procent).

**Tabell B2. Förslag på strategiskt urval av myndigheter – myndigheter med stora inköpsvolymerna som har digitaliserat sina inköp i viss utsträckning.**

Myndighet	Andel e-beställningar (intervall i %)	Andel matchade fakturor (%)	Antal anställda (intervall)	Inköp (msek)
Myndigheten för samhällsskydd och beredskap <sup>91</sup>	80–99	0	500–4 999	2 203
Kungl. Tekniska högskolan	60–79	0	500–4 999	2 290
Kungl. biblioteket	80–99	1	100–499	272
Inspektionen för vård och omsorg	80–99	5	500–4 999	211
Högskolan i Gävle	80–99	22	500–4 999	206

Källa: Uppgifter om inköpsvolymerna är framtagen av Statskontoret ur Nationalräkenskaperna för 2024 från databasen WISE. Volymerna som redovisas här är en summering av posterna *Omkostnader för konsumtion* samt *Investeringsverksamhet*. Övriga uppgifter som redovisas i tabellen kommer från Digg (2025) *EA-uppföljning myndigheternas elektroniska beställningar*. (Hämtad 2026-02-04). Uppgifterna om e-beställningar kommer ursprungligen från ESV:s EA-uppföljning.

---

<sup>91</sup> Från den 1 januari 2026 är Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) Myndigheten för civilt försvar.

## Bilaga 5

# Författningsändring och konsekvenser

Statskontoret föreslår att regeringen ändrar Upphandlingsmyndighetens (UHM:s) instruktion. I denna bilaga utvecklar vi det förslag vi lägger fram i kapitel 2.2.2 som handlar om uppföljning av digitala inköp, och analyserar konsekvenserna av det.

Statskontoret bedömer att förslaget inte kommer att leda till omfattande konsekvenser. I enlighet med 5 § förordning (2024:183) om konsekvensutredningar anpassar vi utredningen så att den står i proportion till förslaget.

## Uppföljning har inte varit reglerat i Digg instruktion

Regeringen har i budgetpropositionen för 2026 anført att vissa uppgifter inom området elektronisk inköpsprocess kommer att överföras från Digg till UHM.<sup>92</sup> Vi utgår därför från att regeringen för över följande uppgifter från förordning (2018:1486) med instruktion för Myndigheten för digital förvaltning till förordning (2015:527) med instruktion för Upphandlingsmyndigheten:

- 4 § 3: främja elektroniska inköpsprocesser inom den offentliga förvaltningen och ansvara för frågor om anslutning till den europeiska infrastrukturen för elektroniska inköp.
- 5 §: Myndigheten ska ge stöd och lämna information till privata leverantörer avseende elektroniska fakturor. Myndigheten ska besluta om sådana förelägganden som avses i 7 § lagen (2018:1277) om elektroniska fakturor till följd av offentlig upphandling.

---

<sup>92</sup> Proposition 2025/26: *Budgetpropositionen för 2026. Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning*; Finansdepartementet (2025). *Uppdrag till Myndigheten för digital förvaltning att förbereda en överföring av vissa uppgifter till Upphandlingsmyndigheten*. 2025-10-02. Fi2025/01826; Finansdepartementet (2025). *Uppdrag till Upphandlingsmyndigheten att förbereda inordnandet av vissa uppgifter från Myndigheten för digital förvaltning och Kammarkollegiet*. 2025-10-02. Fi2025/01825.

- 21 §: Myndigheten får meddela föreskrifter om sådana strukturerade elektroniska format och övriga former för elektroniskt översändande av fakturor som avses i 6 § lagen (2018:1277) om elektroniska fakturor till följd av offentlig upphandling.

Det har därmed inte varit reglerat i Diggs instruktion att myndigheten ska följa upp myndigheternas arbete med digitala inköpsprocesser. Men Digg har gjort tolkningen att uppföljning är en del av deras uppgift att främja elektroniska inköpsprocesser (4 § 3 förordning (2018:1486) med instruktion för Myndigheten för digital förvaltning).

Därutöver ska Digg enligt portalparagraf 2 § särskilt bistå regeringen med underlag för utvecklingen av digitaliseringen av den offentliga förvaltningen och samhället i övrigt. I detta ingår att årligen följa upp, analysera och beskriva den utvecklingen. Denna paragraf kommer inte att flyttas över till UHM. UHM har inte någon motsvarande uppgift att följa upp myndigheternas arbete enligt förordning (2015:527) med instruktion för Upphandlingsmyndigheten.

## Statskontorets förslag innebär en mindre justering av UHM:s instruktion

Statskontoret föreslår att regeringen lägger till en paragraf i förordning (2015:527) med instruktion för Upphandlingsmyndigheten:

*§ Myndigheten ska främja elektroniska inköpsprocesser inom den offentliga förvaltningen och delta i standardiseringen av densamma. I detta ingår att följa upp, analysera och beskriva utvecklingen av de statliga myndigheternas arbete med digitala inköpsprocesser.*

Vi bedömer att förslaget innebär en mindre justering av UHM:s instruktion. Därutöver behöver regeringen anpassa UHM:s instruktion till de övriga uppgifter som regeringen avser flytta över från Digg.

Vårt förslag på paragraf överlappar med skrivelsen i 2 § 5 i UHM:s nuvarande instruktion och 4 § 3 i Diggs instruktion. Dessa skrivelser kan därför behöva justeras eller tas bort.

## Statskontorets förslag innebär att regeringen även i framtiden får underlag för sin styrning

Statskontoret bedömer att förslaget leder till att regeringen även framöver får tillgång till underlag som den behöver i sin styrning av myndigheterna.

Att följa upp myndigheternas digitalisering av inköp är en uppgift som Digg har utfört inom ramen för sin uppgift att främja elektroniska inköpsprocesser. Digg har årligen följt upp utvecklingen inom e-handel och e-faktura hos statliga myndigheter som berörs av förordning (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte. Digg har även regelbundet genomfört undersökningar om e-handel riktade till kommuner och regioner.

Statskontorets förslag syftar därmed till att säkerställa att uppföljningen av myndigheternas arbete med digitala inköp fortsatt kommer att genomföras även efter att Diggs uppgifter har flyttat till UHM. I praktiken innebär förslaget endast en mindre justering av UHM:s instruktion. Regeringen har också aviserat att utgångspunkten för inordningen av Diggs uppgifter i UHM är att uppgifterna ska vara oförändrade och utföras med bibehållen effektivitet och kvalitet.<sup>93</sup>

## Statskontorets förslag medför inga extra kostnader

Vi bedömer att förslaget inte innebär ökade kostnader för UHM. I samband med att Diggs uppgifter överförs till UHM ökar regeringen anslag 1:16 Upphandlingsmyndigheten med 3 750 000 kronor för 2026. Från och med 2027 beräknar regeringen öka anslaget med 7 500 000 kronor. Regeringen kommer samtidigt minska anslaget 2:6 Myndigheten för digital förvaltning inom utgiftsområde 22 Kommunikationer med motsvarande belopp.<sup>94</sup>

---

<sup>93</sup> Finansdepartementet (2025). *Uppdrag till Upphandlingsmyndigheten att förbereda inordnandet av vissa uppgifter från Myndigheten för digital förvaltning och Kammarkollegiet*. 2025-10-02. Fi2025/01825.

<sup>94</sup> Proposition 2025/26:1. *Budgetpropositionen för 2026. Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning*.